

Niềm Tin và Cuộc Sống

BẢN TIN MỤC VỤ CỦA HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM HOUSTON
PASTORAL SERVICE BULLETIN OF VIETNAMESE ALLIANCE CHURCH HOUSTON

12343 Old Walters Rd. , Houston, TX 77014 - Tel. (281) 583-8821
www.tinlanhhouston.org

LỊCH SINH HOẠT CỦA
HỘI THÁNH TIN LÀNH HOUSTON

SỐ 1 (12/2011)

Chúa Nhật

Tĩnh Nguyện

9:30am - 10:00am

Trường Chúa Nhật

10:00am - 11:00am

Thờ Phụng in English

10:00am - 11:00am

Thờ Phụng Tiếng Việt

11:15am - 12:45pm

Thứ Ba

Tĩnh Nguyện tại Nhà thờ

8:00am

Thứ Năm

Tĩnh Nguyện tại Nhà Thờ - 8:00am

Nhóm Khu Vực Khu West - 7:30pm

Nhóm Khu Vực Khu North - 8:00pm

Thứ Sáu

Ban Thanh Thiếu Niên Học KT/CN

7:45pm

Ban Gia Đình Trẻ Học KT/CN

8:00pm

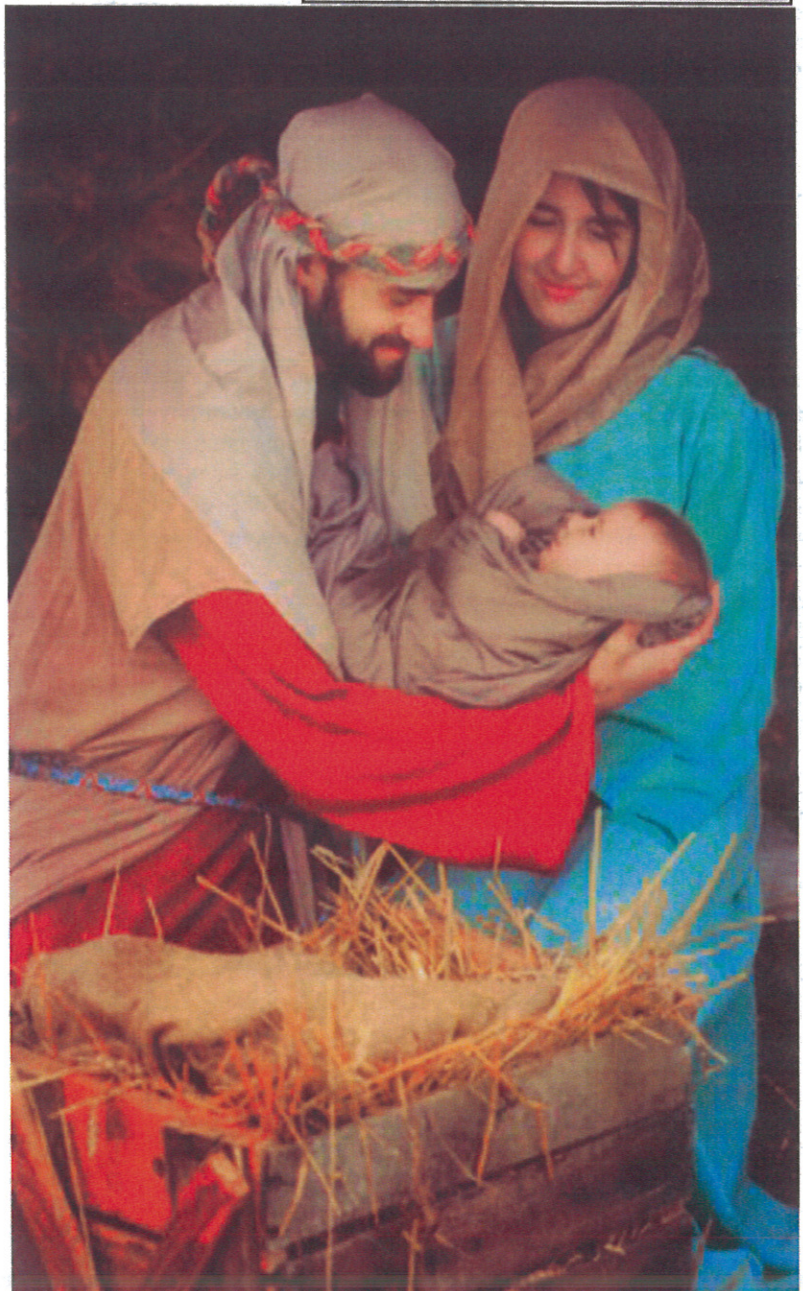
Thứ Bảy

Tĩnh Nguyện tại Nhà thờ

8:00am

Nhóm Tuần Hoàn Học KT/CN

7:30pm

Lá Thư Tòa soạn

Kính chào Quý độc giả,

Một năm nữa lại sắp hết; cảm tạ Chúa cho chúng ta được sống trong sự bình an giữa những biến động và khủng hoảng trên toàn thế giới, để rồi nhìn lại đoạn đường đã đi qua chúng ta càng thêm biết ơn và ngợi khen Chúa vì con đường đức tin thật là kỳ diệu.

Trên tay Quý vị là cuốn “Niềm Tin và Cuộc Sống” số thứ nhất – đây là Bản tin Mục vụ của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Houston. Sự ra đời của bản tin này nhằm mục đích bồi dưỡng đời sống tâm linh cho Quý tín hữu qua Lời Chúa, giúp chúng ta thêm yêu mến Chúa và xây dựng Hội thánh, đồng thời mang Tin Lành cứu rỗi cho người khác theo tinh thần Đại Mạng Lệnh của Chúa Giê-xu đã phán dạy. Thật là có ý nghĩa khi bản tin này ra đời đúng vào Mùa Giáng sinh 2011 như một cửa lễ nhỏ dâng lên Chúa với tấm lòng biết ơn, và như một món quà Giáng sinh của Hội thánh Tin Lành Houston gửi đến con dân Chúa và Quý độc giả. Chúng tôi xin chân thành cảm ơn Quý tôi tớ và con cái của Chúa trong Hội thánh đã hết lòng ủng hộ trong việc viết bài, thiết kế kỹ thuật và in ấn, để bản tin này ra đời kịp thời.

Thưa Quý vị,

Cuộc sống bình thường vốn đã bận rộn, lại càng bận rộn hơn khi chúng ta bước vào những ngày tháng cuối năm này. Trong sự bận rộn đó có cả những chương trình mà chúng ta dự tính để đón mừng sự kiện vĩ đại nhất của lịch sử nhân loại: Chúa Cứu Thế đã vào đời. 2011 năm trước đây, dù có rất nhiều người Do Thái trông đợi Đấng Mê-si nhưng lại có rất ít người nhận ra Hài Nhi Giê-xu đã giáng thế. Có thể lắm ngày hôm nay chúng ta cũng đang ở trong tình trạng tương tự: dù tin Chúa và có lòng trông đợi Chúa, nhưng chúng ta có chắc chắn nhận ra và gặp Ngài trong đời sống hàng ngày? Nếp sống của chúng ta có phản ảnh niềm tin và sự mong đợi sự đến lần thứ hai của Chúa Cứu Thế?

Nội dung chính của Bản tin số này tập trung vào sự kiện Chúa đã vào đời, với những suy nghĩ, cảm nhận và hành động khác nhau của mỗi người. Nguyên ước con dân của Chúa sẽ được phước lớn khi suy niệm về Chúa Giê-xu Giáng sinh, và có đáp ứng tích cực của mỗi chúng ta đối với sự Giáng sinh ấy.

Nhân dịp Mừng Chúa Giáng sinh năm 2011 và năm mới 2012 sắp đến, kính chúc Hội thánh và Quý độc giả Một Mùa Giáng Sinh An Lành và Năm Mới Hạnh Phúc bởi Hồng Ân của CHÚA CỨU THẾ GIÊ_XU.

Trân trọng,

Ban Chấp Hành Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Houston

Lời Hay Ý Đẹp

- * Nhớ đến sự hi sinh của Chúa ta phải quyết tâm sống cho Ngài
- * Đời ta đang chiếu ánh sáng hay tỏa bóng tối?
- * Ai có lòng đối với Chúa, cũng có lòng đối với người.
- * Ta không thể nào đi lạc trên con đường thẳng và hẹp.
- * Mưu mẹo của Sa-tan không thể nào so sánh với khôn ngoan của Chúa
- * Hãy nghĩ đến tình thương của Chúa đối với ta để xem xét lại tình yêu của ta đối với Chúa.

ĐÊM ĐÔNG XƯA

Thiên Lý

Mùa đông năm ấy Chúa ơi ;
Tuyết rơi lạnh lẽo trắng trời Bê-lem
Người người an giấc ngủ yên
Nào ai hay biết trong đêm lạnh lùng
Chuông chiên máng cỏ bản cùng
Xưa kia cũng chẳng đáng dùng việc chi
Cỏ, phân hôi hám khôn bì
Dành cho Thiên Chúa Hài Nhi giáng trần
Vì yêu, Chúa chẳng tiếc thân
Lìa Vua Thiên quốc, xuống trần làm tôi
Mang theo sứ mệnh từ Trời
Chuộc mua nhân loại thoát đời làm than
Trong cơn giá rét, cơ hàn
Hài Nhi không nệm, không màn, không chăn
Đầu không kê gối vẫn an
Thân đơn sơ với chiếc khăn quấn mình
Than ôi; Ôi hỡi chúng sinh
Sao đang tâm để Vua mình cô đơn
Canh khuya lạnh buốt trên đồi
Mục đồng thức giấc canh bày chiên thơ
Thiên sứ xuất hiện bất ngờ
Hào quang toả rạng, chói loà xung quanh
Mục đồng sợ hãi, khiếp kinh
Nghe tin Thiên Chúa Giáng sinh làm người
Buồn rầu chợt đổi ra vui
Mau mau ta hãy đến nơi tôn thờ
Cô thôn quạnh quẽ như tờ
Mấy thầy bác sĩ cũng nhờ ngôi sao
Phương Đông xa cách biết bao
Nóng lòng gặp Chúa ta nào quản công
Ba vua chẳng đến tay không
Dâng lên một đực, nhũ hương cùng vàng
Đất trời hoà khúc ca vang
Giê Xu-Con Trê huy hoàng biết bao
Sáng danh Thiên Chúa trên cao
Bình an dưới đất cho bao tâm hồn

~~~~~

Phần Thưởng Cho Người Trông Đợi Chúa

Kinh Thánh : Lu-ca 2:25-35

Mục sư Âu Quang Vinh

Kinh Thánh Lu-ca 2:25 thuật lại rằng “trong thành Giê-ru-sa-lem có một người công bình đạo đức tên là Si-mê-ôn...”. Trước đó, Si-mê-ôn không được biết đến. Tất cả những gì chúng ta biết về Si-mê-ôn đều được ghi ở đây với lượng thông tin không nhiều. Ông là một người rất yêu mến Chúa, bước đi gần gũi với Đức Chúa Trời đến nỗi Ngài có thể sử dụng ông một cách lạ lùng nhất. Ngài dùng Si-mê-ôn để bày tỏ một trong những sứ điệp vĩ đại nhất của mọi thời đại : những sự kiện và thiên mệnh của cuộc đời Đấng Mê-si từ khi còn thơ ấu, và khích lệ Giô-sép với Ma-ri trong trọng trách của họ đối với Hài Nhi Đấng Cứu Thế. Mùa Giáng Sinh năm nay, chúng ta cùng học hỏi về Si-mê-ôn, một người trông đợi Chúa và phần thưởng quý báu Chúa ban cho ông như thế nào.

Chúng ta thấy có 3 điểm nổi bật về Si-mê-ôn được tả vẽ trong câu 25.

Trước hết, Si-mê-ôn là một người “*công bình và đạo đức*”. Từ “*công bình*” có nghĩa là ngay thẳng, đạo đức tốt, sống như là một người cần phải sống. Si-mê-ôn là một người đối đãi với người khác đúng như một người cần phải sống theo tiêu chuẩn của Chúa: công chính. Từ “*đạo đức*” có nghĩa là coi trọng và cẩn thận giữ gìn mối tâm giao của mình với Chúa, và cũng có nghĩa là tôn kính, yêu mến Chúa với tất cả tấm lòng; ngày nay chúng ta vẫn gọi những người như vậy là “*sùng đạo, mộ đạo*”. Si-mê-ôn được gọi là người “*công bình và đạo đức*” cho thấy mối quan hệ thâm giao của ông đối với Đức Chúa Trời là thế nào, và nếu đặt mình trong hoàn cảnh của Si-mê-ôn thời đó chúng ta sẽ thấy rằng để sống đạo đức và công chính theo tiêu chuẩn của Chúa, điều đó không dễ đâu.

Chuyện kể rằng: Aristis là một tướng lĩnh kiêm chính trị gia nổi tiếng của Hy-lạp vào khoảng thế kỷ thứ V trước Công nguyên; ông sống thanh liêm đến nỗi dân chúng đã tặng ông biệt hiệu “Aristis người công chính”. Nhưng càng được người đời ca tụng thì ông lại càng có nhiều kẻ thù; và các đối thủ của ông đã cấu kết với nhau để kết án ông 10 năm lưu đày. sau đó, theo thói quen của người Hy-lạp thời ấy, người ta phát cho mỗi công dân một chiếc vỏ sò để những ai đồng ý bắt Aristis đi lưu đày thì viết tên ông đó. Có một thị dân không biết chữ, vừa khi thấy Aristis đứng ở một góc phố mà chẳng biết đây chính là người mới bị kết án, người đó bèn đến nhờ Aristis viết tên “Aristis” vào vỏ sò. Sau khi đã viết xong và trao vỏ sò cho người kia, Aristis

mới hỏi ông ta: “Tại sao ông viết phiếu ủng hộ việc bắt Aristis đi đày?”. Người kia trả lời: “Tại sao ư? Bởi vì tôi không thể nào chịu được khi nghe thiên hạ cứ gọi ông ta là người công chính, đơn giản vậy thôi”. Không chịu nổi sự hiện diện của người công chính có thể là vì ghen ghét song cũng có thể là không muốn thay đổi cuộc đời. Theo sách Truyền Đạo, những kẻ gian ác về hòa với nhau và bàn tính việc tiêu diệt người công chính vì nếp sống của người công chính là một lời khiển trách cho kẻ ác và làm cho chúng bực mình. Vì vậy sống đạo đức công chính không dễ dàng.

Thứ hai, Si-mê-ôn là một người trông đợi sự đến của Đấng Mê-si, đó là những gì được hàm ý trong cụm từ “*trông đợi sự yên ủi dân Y-sơ-ra-ên*”. Những người trung tín giữa vòng dân Do Thái đã cảm nhận rằng quốc gia Y-sơ-ra-ên chỉ có thể tìm thấy sự an ủi duy nhất trong Đấng Mê-si. Họ nóng lòng khao khát với tất cả niềm hy vọng và sự kiên nhẫn mong đợi về sự đến của Ngài theo như những lời tiên tri đã được loan báo hàng trăm năm trước khi Chúa Giê-su giáng sinh. Một trong những lời cầu nguyện theo truyền thống của dân Do Thái là “Xin cho con nhìn thấy sự yên ủi của dân Y-sơ-ra-ên”. Ngoài Si-mê-ôn, chúng ta thấy Giô-sép người A-ri-ma-thê là một ví dụ khác về người chờ đợi nước Đức Chúa Trời (Mác 15:43). Nhưng tại đây chúng ta thấy Si-mê-ôn có những đặc điểm nổi trội của một người có tấm lòng trông đợi Chúa Cứu Thế, không mòn mỏi nản lòng, và làm điều Chúa muốn mình làm. Người Do Thái biết rõ dân tộc mình là dân tộc được Chúa lựa chọn, nhiều người trong số họ tin rằng một ngày nào đó đất nước họ sẽ làm bá chủ thế giới; vì thế họ hy vọng một vĩ nhân, một anh hùng xuất hiện hoặc là từ dòng vua Đa-vít hoặc là từ một cách siêu nhiên nào đó bởi Đức Chúa Trời. Trong bối cảnh Do Thái đang chịu áp bức bởi đế quốc La-mã, và ngay trong lòng xã hội Do Thái cũng đang tích tụ đầy dẫy những bất công và tội lỗi, thì niềm hy vọng về một vị anh hùng giải cứu càng được nhân lên gấp bội; và trong thực tế đã xuất hiện những thủ lĩnh như Giu-đa, Thê-đê (Công vụ 5:37)...với phương pháp đấu tranh là bạo lực và vũ khí, song cuối cùng chỉ là thất bại và thêm tuyệt vọng. Ngược lại, cũng có một số ít người được gọi là “những kẻ yên lặng trong xứ”; họ không mơ mộng hay ảo tưởng về sức mạnh và quyền thế, về quân đội hùng mạnh với cờ bay trống giục để đảo ngược số phận họ và dân tộc họ; nhưng họ tin cậy vào một đời sống kiên trì cầu nguyện yên lặng đợi chờ cho đến khi Thượng Đế ngự đến. Có thể nói rằng

cả đời sống, họ trông đợi Chúa cách lặng lẽ và nhịn nhục, và Si-mê-ôn là một trong số những người hiếm hoi đó. Đúng như ý nghĩa tên Si-mê-ôn là “nghe biết”, bằng đời sống cầu nguyện và thờ phượng để “nghe” được tiếng Chúa, và cứ khiêm nhường trung tín đợi chờ, ông trông mong được “biết” ngày Thượng Đế an ủi dân Ngài bằng việc ban Đấng Cứu Thế. Niềm hy vọng của Si-mê-ôn đặt trọn vẹn nơi Đức Chúa Trời.

Thứ ba, Si-mê-ôn là một người được Đức Thánh Linh chiếm hữu và làm chủ. Ý tưởng này được mô tả trong cụm từ “*Đức Thánh Linh ngự trên người*” cho thấy tính cách liên tục trong sự ngự trị của Chúa Thánh Linh trên Si-mê-ôn; và điều này thật là đặc biệt. Xuyên suốt thời Cựu ước, trong mọi trường hợp, Thần của Đức Chúa Trời (Đức Thánh Linh) chỉ ngự trên một số người đặc biệt, trong một số công tác đặc biệt, và ở một số thời điểm đặc biệt. Kinh Thánh Cựu ước không nói rằng Thánh Linh ở trên người ta cách liên tục; trái lại, ở đây dường như Thánh Linh đã ở trên Si-mê-ôn một cách liên tục, và điều này chứng tỏ Si-mê-ôn đã sống gần gũi Chúa như thế nào. Ông phải là một con người rất đặc biệt, một con người yêu mến Chúa với tất cả tấm lòng; và ông cũng là người được Chúa yêu mến cách đặc biệt đến nỗi Ngài ban Thánh Linh ngự trên ông trong khi Thánh Linh chưa được ban cho tất cả mọi người tin cho đến thời điểm của Lễ Ngũ tuần.

Ba đặc điểm nổi bật trong con người Si-mê-ôn có mối liên hệ mật thiết với nhau: Sống công bình đạo đức theo tiêu chuẩn của Chúa vì tin Chúa và thực sự khao khát trông đợi sự cứu rỗi của Chúa; vì theo đuổi nếp sống của người tin kính mà được Thần của Chúa ngự trên để hoàn toàn hướng dẫn và sử dụng người ấy theo ý muốn của Ngài.

Ngày nay, bởi ân sủng của Chúa Cứu Thế Giê-su, chúng ta là những người đã được cứu bởi đức tin, nhưng chúng ta có phải là những người “*công bình và đạo đức*” trong ý nghĩa “hết lòng tôn kính yêu mến Chúa và cần than trong mối quan hệ với Chúa, với người” giống như Si-mê-ôn không? Chúng ta có thật sự nóng lòng khao khát và trông đợi sự đến lần thứ hai (sự tái lâm) của Chúa Cứu Thế không? Là những người được Chúa Giê-su ban Thánh Linh “*ở với và ở trong*” chúng ta (Giăng 14:16-17), nhưng chúng ta có khao khát và luôn sống một cuộc đời “*đầy dẫy Thánh Linh*” chăng? Người khác có thể thấy được mối thâm giao của chúng ta với Chúa không?

Si-mê-ôn yêu mến và kính sợ Chúa, tâm giao mật thiết với Chúa như vậy, nên phần thưởng của Ngài cho Si-mê-ôn cũng thật là đặc biệt:

1. Si-mê-ôn là một người được ban cho moat lời hứa lạ lùng bằng một phương cách lạ lùng: “*Đức Thánh Linh đã bảo trước cho người biết mình sẽ không chết trước khi Đấng*

Christ”. Một cách hiển nhiên, trong việc tìm kiếm đặc biệt những lời tiên tri liên quan đến sự cứu rỗi được mang đến bởi Đấng Mê-si, Si-mê-ôn chắc chắn đã thường xuyên tra xem Kinh Thánh, để rồi bằng phương cách thần hựu của Đức Thánh Linh, Ngài đã bày tỏ cho Si-mê-ôn biết rằng ông sẽ không chết trước khi nhìn thấy Đấng Mê-si, nghĩa là ông sẽ được nhìn thấy sự ứng nghiệm chương trình cứu rỗi vĩ đại đã được Đức Chúa Trời hoạch định từ buổi sáng thế, điều mà biết bao nhiêu người trước Si-mê-ôn ao ước được thấy mà không được. Sử đồ Phi-e-rơ viết: “*Vì sự cứu rỗi đó, các tiên tri đã nghiên cứu, tra xét và cũng đã truyền phán về ân sủng ban cho anh chị em. Họ đã cố gắng tìm xem cách nào và thời gian nào mà Linh của Chúa Cứu Thế ở trong họ chỉ cho, khi Ngài nói trước về sự khổ nạn của Chúa Cứu Thế và sự vinh quang sau đó*” (I Phi-e-rơ 1:10-11 – BDM). Hãy nghĩ đến việc Si-mê-ôn gần gũi với Chúa như thế nào ! Chắc chắn rằng ông phải là một người rất đặc biệt đối với Đức Chúa Trời.

2. Si-mê-ôn là một người đã được nhìn thấy và rờ đụng vào Đấng Mê-si khi Ngài còn là một Hài Nhi. Hãy chú ý rằng ông đã được “*cảm bởi Đức Thánh Linh*” nghĩa là ông được hướng dẫn đến đền thờ khi Ấu Chúa được dâng. Đó là ngày phước hạnh vô biên cho tất cả những ai nóng lòng mong đợi và khao khát Đấng Mê-si, ngày mà người đó được nhìn thấy, thậm chí được rờ đụng và ôm chặt Hài Nhi Thánh. Theo luật pháp mà Chúa quy định cho tuyển dân từ thời Cựu ước, đứa con trai đầu lòng của người Do Thái luôn luôn được mang đến đền thờ để dâng cho Đức Chúa Trời. Có vô số em bé đã được dâng tại đền thờ, nhưng vào thời điểm Hài Nhi Giê-su được dâng, làm thế nào mà Si-mê-ôn lại có mặt tại đó? Làm thế nào để ông nhìn thấy rằng Hài Nhi này thì khác hẳn với các em bé khác, và ông xác nhận ngay đó là Chúa Cứu Thế? Có ai đó từng suy nghĩ và luận giải rằng Si-mê-ôn là một thầy tế lễ; nếu đúng như vậy thì việc ông có mặt tại đền thờ là việc bình thường hoặc là sự tình cờ ngẫu nhiên. Nhưng Kinh Thánh không cho biết rõ Si-mê-ôn là thầy tế lễ, vì thế thật là kỳ diệu khi ông đến đền thờ đúng lúc Hài Nhi Giê-su được dâng, và ngay lập tức ông nhận ra rằng em bé đó là Hài Nhi Đấng Cứu Thế. Ông bỗng ẵm Ấu Chúa trong đôi tay mình và tuyên bố rằng Ngài chính là Đấng Mê-si đang được trông đợi. Đức Thánh Linh không chỉ báo trước cho Si-mê-ôn rằng ông sẽ thấy Đấng Cứu Thế trước khi qua đời, mà chính Ngài còn làm cho điều đó ứng nghiệm cho Si-mê-ôn: Ngài đưa ông đến đền thờ, mở đôi mắt thuộc linh lẫn thuộc thể để ông được nhìn thấy Ấu Chúa-tức là nhìn thấy lời hứa về sự cứu rỗi trong Đấng Mê-si bắt đầu được thực hiện. Đó là phần thưởng vĩ đại cho người công bình đạo đức Si-mê-ôn, nếu như chúng ta biết rằng khi khi Chúa Cứu Thế Giáng Sinh có rất ít người nhận ra trong khi

đó vô số người đã và vẫn đang từ chối nhìn nhận Ngài.

3. Si-mê-ôn là một người được đặc ân “*chúc phước cho hai vợ chồng*” (Ma-ri và Giô-sép) và sau đó là lời của ông nói với Ma-ri chính là một lời tiên tri sau này được ứng nghiệm trong chính Chúa Cứu Thế Giê-su. Cần nhớ rằng trong thời Cựu ước, thẩm quyền chúc phước chỉ có ở một số người đặc biệt vì nói đến phước hạnh là nói đến Đức Chúa Trời, ví dụ: người cha mới có quyền chúc phước cho con cái như Gia-cốp chúc phước cho các con trai mình (Sáng Thế Ký chương 49), Thầy tế lễ nhân danh Chúa mà chúc phước cho dân sự (Dân Số Ký 6:22-27), và một trường hợp rất đặc biệt là Vua Mên-chi-xê-đéc - đồng thời là thầy tế lễ - đã chúc phước cho Áp-ra-ham, tổ phụ của dân Do Thái (Sáng Thế Ký 14:18-20). Ở đây xét theo cách nhìn nhận thông thường của con người thì Si-mê-ôn không có địa vị là cha (của Ma-ri và Giô-sép), là thầy tế lễ hay là vua hoặc có một chức vụ cao trọng nào đó trong xã hội Do Thái đương thời; thế nhưng ông đã chúc phước cho Ma-ri và Giô-sép, cha mẹ về phần nhục thể của Ấu Chúa. Si-mê-ôn đã được Chúa đặt để vào một địa vị cao trọng để chúc phước cho những người đáng kính trọng như Ma-ri và Giô-sép vì những gì họ đã hy sinh cho Chúa; lời chúc phước đó cũng là một sự an ủi và khích lệ cho Ma-ri và Giô-sép trong trọng trách mà họ đang mang, đồng thời Si-mê-ôn còn nói tiên tri về những việc sẽ xảy đến trong cuộc đời của Cứu Chúa sau này, và ảnh hưởng của Ngài trên những người khác.

Không ai có thể thống kê được chính xác có bao nhiêu lời hứa của Chúa cho con dân Ngài trong Kinh Thánh, nhưng được nghe Chúa phán hứa với mình là một việc, còn chính mình hưởng được lời hứa đó hay chưa lại là việc khác. Hê-bơ-rơ chương 11 cho chúng ta một danh sách rất nhiều anh hùng đức tin nổi tiếng của thời Cựu ước, nhưng đến những câu cuối của chương ấy trước giả của thư tín này đã tổng kết lại rằng: “*Nhờ đức tin tất cả những người ấy đều được chứng nhận nhưng vẫn chưa nhận lãnh điều Chúa hứa. Nhưng Đức Chúa Trời đã tiên liệu điều tốt lành hơn cho chúng ta, hầu cho ngoài chúng ta, họ không thể nào được hoàn hảo*” (Hê-bơ-rơ 11:39-40 - BDM). Si-mê-ôn được Chúa Thánh Linh hứa ban thưởng là sẽ thấy Đấng Cứu Thế - một phần thưởng thuộc linh vô giá, không thể tính hay đếm được bằng vật chất. Hơn thế nữa Si-mê-ôn đã hưởng được lời hứa đó: Trước khi qua đời ông đã thật sự được gặp Chúa Cứu Thế (nhìn thấy Hải Nhi Thánh, bông ẵm Ngài trong tay). Rồi Thánh Linh đưa ông đi xa hơn nữa trong phước hạnh bằng cách đặt để ông vào vị trí như một người cha, một thầy tế lễ và một tiên tri trong Đền Thánh của Ngài khi ông chúc phước cho Ma-ri và Giô-sép! Phần thưởng Chúa ban cho Si-mê-ôn lớn lao quá tưởng tượng đến nỗi ông cảm tạ và cầu nguyện “Lạy Chúa, bây giờ xin Chúa cho tôi tớ Chúa được qua đời bình

an”, cho thấy Si-mê-ôn thỏa lòng là đường nào!

Điểm đáng chú ý về Si-mê-ôn là đời sống gần gũi và tâm giao mật thiết với Đức Chúa Trời; ông là một ví dụ sinh động về đời sống hiến dâng cho Chúa, và Ngài đã ban phước lớn quá đỗi cho Si-mê-ôn, như lời Kinh Thánh: “*Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời*” (Ma-thi-ơ 5:8). Khi nào chúng ta cảm nhận được rằng mình nóng lòng trông đợi Đấng Mê-si và khao khát trông đợi sự tái lâm của Ngài với tất cả lòng kiên nhẫn, đồng thời biết thế gian này chỉ có thể tìm thấy sự an ủi và hy vọng bởi sự đến của Đấng Christ, lúc đó chúng ta sẽ hiểu được đặc ân lớn lao song hành với trách nhiệm của Cơ Đốc Nhân nặng nề là đường nào!

Có một câu chuyện ngụ ngôn, đại ý thế này: một hôm quý Sa-tan triệu tập tất cả các sứ giả của mình lại để sai đến trần gian với sứ mạng duy nhất là giải thích cho con người biết rằng Thiên Chúa đã chết. Sứ giả của quý vương ra đi, nhưng không bao lâu sau tất cả đều trở về. Chúa quý hỏi: “*Tại sao các ngươi thực hiện công tác nhanh như thế? Hay là có gì trục trặc?*”. Các sứ giả quý đồng thanh đáp: “*Thưa ngài, chúng tôi không còn việc gì để làm nữa, bởi vì tất cả những nơi chúng tôi đi qua trên trần gian, nơi nào con người cũng sống như thể Thiên Chúa đã chết thật rồi. Họ hận thù, chém giết nhau, gian tham, trộm cắp...không có gì xấu mà con người không làm. Dù nhiều người vẫn còn xưng mình là người tin Thiên Chúa, nhưng cách sống của họ không hề biểu lộ niềm tin này, mà ngược lại như là loan báo Thiên Chúa đã chết rồi. Như vậy chúng ta đâu cần tốn công thuyết phục con người nữa*”.

“*Con người sống như thể Thiên Chúa đã chết*”, đó là một lời cảnh cáo nghiêm trọng đáng cho chúng ta - những môn đệ của Chúa Giê-su - phải suy nghĩ để kiểm tra lại đời sống mình. Chúng ta phải dùng nếp sống công chính và đạo đức theo tiêu chuẩn của Chúa để xác quyết Thiên Chúa đang sống và hành động trong thế gian này; đó cũng là biểu lộ lòng khát khao mong ước sự hiện đến lần thứ hai của Chúa Cứu Thế và phần thưởng được ban cho “*mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài*”.

Ngợi Ca Chúa Giáng Sinh

Vì thương nhân thế, Chúa giáng sinh
Rời ngôi vinh hiển, bỏ Thiên Đình
Máng cỏ thay nôi, rơm làm gối
Khăn thô thế áo quần thân mình.

Sứ thần rạng chói ánh quang vinh
Đến rao Thiên Chúa đoái dân tình
Đã ban một Đấng chuộc nhân thế
Là Chúa, là Vua Thánh Hòa Bình.

Bầu trời vang tiếng hát thiên binh
Mục đồng đang thức giữ chiêm mình
Vội vàng lên đường tìm Cứu Chúa
Hân hoan cùng đến chúc tôn vinh.

Phương đông, bác sĩ khởi hành trình
Theo sao dẫn lối đến tiếp nghinh
Nhũ hương, một dược, vàng, cung kính
Dâng lên ầu Chúa mới hạ sinh.

***

Chúa đến thay ta gánh thập hình
Tình yêu vô đối đã chứng minh
Ngợi ca Cứu Chúa Giê-xu đến
Trời, người hòa hảo, phước an bình

Hãy mau tiếp Chúa vào lòng mình
Để Ngài chiếm hữu cả hồn linh
Cúi nhận nơi Ngài ơn cứu rỗi
Hạnh phúc tuôn tràn, thỏa tâm linh.

Anh-Thư
Mùa Giáng Sinh 2011

NẾU NGÀI TRỞ LẠI THẬT

Theo một câu chuyện cổ Anh quốc, liên tục trong 500 năm liền, cứ mỗi đêm Giáng sinh, dân chúng tại một thành phố nọ đều tập trung lại, không phải để mừng ngày Giáng sinh của Chúa Giê Xu mà để chờ đợi ngày trở lại của Ngài. Trước nửa đêm, họ đốt đèn, hát Thánh ca, rồi đi kiệu đến một ngôi giáo đường đổ nát. Tại đây, họ dựng vội một hang đá bên trong, và với tất cả lòng thành, họ quỳ gối cầu nguyện. Ánh nến cũng như những bài Thánh ca như xua đuổi được cái lạnh buốt của đêm Giáng sinh. Trừ những người ốm đau tàn tật, tất cả mọi người trong thành phố đều có mặt ở đó, ai cũng được thúc dục bởi niềm xác tín rằng: nếu tất cả dân chúng đều có mặt tại đó trong đêm Giáng sinh và đều cầu nguyện một cách trung tín, thì đúng vào giữa đêm, Chúa Giê-Xu sẽ trở lại.

Thế nhưng, ngày trở lại của Chúa Giê-Xu vẫn chưa bao giờ xảy đến. Khi được hỏi: “Bạn có thực sự tin rằng Chúa Giê-Xu sẽ trở lại trong đêm Giáng sinh của bạn không?”, một nhân vật chính của câu chuyện trả lời: “Không, tôi không bao giờ tin như thế”. Người ta lại hỏi tiếp: “Vậy tại sao bạn lại đến đây mỗi đêm Giáng sinh?”. Người này mỉm cười trả lời: “Nếu như Ngài thực sự trở lại trong đêm đó, và nếu tôi là người duy nhất vắng mặt thì sao?”

Nhân vật chính trong câu chuyện trên quả thật không có một niềm tin lớn lao, nhưng ít ra người này cũng có một chút niềm tin nào đó và hành động theo lượng đức tin nhỏ bé ấy. Chúng ta ngày nay thì sao? Chúng ta vẫn đang trông đợi sự trở lại lần thứ hai (sự tái lâm) của Chúa Giê-Xu, nhưng chúng ta có thật tin Ngài sẽ trở lại, và đang sống theo niềm tin ấy chăng?

~~~~~

Giáng Sinh Là Gì?

-“Sinh nhật con bé nhà chị là lúc nào?”

-“Mình sinh cháu vào sáng ngày Noel. Tối 24 còn đi chơi thoải mái, chả thấy đau bụng đau dạ gì, thế mà sáng hôm sau đã vào bệnh viện. Eo ơi, mình chán quá, ai lại đi sinh vào Noel cơ chứ! Được cái các cô y tá bảo ‘không sao đâu, hên lắm đấy! Tối qua là ngày Chúa chết, sáng nay Chúa sống lại rồi!’ Nghe thế mình mới bớt buồn đấy!”

Tôi nghe mà giật thót mình, buồn và xót, vì một ngày trọng đại như thế mà có người cònỡ nhầm lẫn. Mà không nhầm lẫn sao được khi còn quá nhiều người chưa hề biết gì về ý nghĩa Lễ Giáng Sinh ngoài những hình ảnh ông già Noel vui tính, đôi má hồng hào mặc bộ quần áo đỏ choét, vai đeo cái túi nặng trĩu những quà, với phương tiện di chuyển là chiếc xe tuần lộc. Những tiếng chuông vang cùng với điệu nhạc không thể nhầm lẫn của mùa Giáng Sinh luôn trở về với mọi người mỗi khi Đông đến.

Thế nhưng đến bao giờ thì những người sống quanh tôi và các bạn sẽ háo hức đợi chờ mừng đón sinh nhật Chúa?

Các công ty mỹ phẩm, ô tô, xe gắn máy đều nhân mùa Giáng Sinh đưa ra nhiều chiêu thức quảng cáo nhằm mục đích bán được hàng hóa càng nhiều càng tốt. Dần dần các logo quảng cáo và những lời quảng cáo đi vào tâm thức mọi người mà không ai chú ý.

Giáng Sinh có ý nghĩa gì cho chúng ta vào thời điểm này, trong thế giới mà chúng ta đang sống?

Giáng Sinh đã có ý nghĩa với nhiều người. Đối với các doanh nghiệp, đây là thời cơ thuận lợi nhất trong năm để đạt doanh số cao. Với một số người khác, đây là lúc nhớ lại những khái niệm của Giáng Sinh đã có từ trước (những bài hát Giáng Sinh, thiệp chúc mừng, quà tặng, ông già Noel, cây thông Giáng Sinh rực rỡ lung linh). Những hoài niệm này khiến họ thấy ấm lòng, dễ chịu. Chúng ta mong đợi mùa Giáng Sinh đến để đi mua hàng giá rẻ vì đây là dịp thuận tiện để mua sắm quà cáp cũng như đồ dùng cho cá nhân và gia đình.

Có khi nào chúng ta cũng giống như những người khác: chỉ thấy mùa Giáng Sinh là mùa mua sắm, mùa ăn uống, mùa tặng và nhận quà. Thế thôi!

Ý nghĩa chính của mùa Giáng Sinh nằm trong tên gọi: Giáng Sinh. Thượng Đế, Đấng tạo dựng vũ trụ, bằng lòng hạ mình giáng xuống trần thế để làm người - một con

người với những giới hạn trong không gian và thời gian nhằm mục đích nối lại mối giao hảo giữa Thượng Đế và con người bị đứt đoạn do con người tự gây ra.

Kinh Thánh chép rằng: “Nhưng chính Ngài tự bỏ mình, mang lấy bản thể của một tôi tớ, trở nên giống như loài người, có hình dạng như một người” (Phi-líp 2:7).

Chúa Cứu Thế Giê-xu đã không Giáng Sinh tại một cung điện nguy nga hay một lâu đài sang trọng nào. Ngài đã Giáng Sinh trong một nơi thật nghèo nàn, nơi những gã chăn chiên có thể tự do tìm đến; có như vậy tôi và bạn mới có thể tự nhiên thoải mái đến với Chúa mà không phải xin phép ai. Nếu Chúa chọn sinh ra là con nhà quyền quý cao sang, người ta sẽ bảo thế giới này được biến đổi là do sự giàu sang. Nếu Chúa chọn sinh ra tại thủ đô của đế quốc La-mã thì người ta cho rằng sự biến đổi đến từ thế lực chính trị. Nếu Ngài làm con của Hoàng đế La-mã thì người ta sẽ chép miệng bảo nhau: “Làm con của người quyền thế sướng như thế đấy!” Hoặc giả Ngài làm con của một nghị sĩ Quốc hội La-mã thời ấy thì sao? Người ta cũng nói: “Người cầm trong tay luật pháp sẽ thành đạt như thế đấy!”

Nhưng không, Ngài chọn một nơi chốn nghèo nàn, giản dị để mọi người đều phải thừa nhận rằng chính Thiên Chúa và chỉ có Ngài mới biến đổi được thế giới. Đây chính là lý do Ngài chọn một người mẹ nghèo, sinh ra trong một đất nước nghèo và bản thân Ngài sống nghèo khó.

Có khi nào bạn tưởng tượng cảnh một bà mẹ sinh con trong chuồng bò tối tăm, thiếu thốn mọi phương tiện tối thiểu? Chúng ta vẫn thường trách ông chủ quán sao nhẫn tâm để một thai phụ sinh nở trong một nơi bẩn thỉu như thế. Thật ra, chính Chúa chọn lựa nơi Ngài sinh ra. Vì với quyền năng của Ngài, Ngài muốn chọn nơi nào chẳng được. Tuy nhiên, nếu Chúa sinh ra nơi thâm cung hoặc lâu đài quyền quý thì những người nghèo khó hoặc thân phận thấp hèn có thể dễ dàng đến với Ngài không? Chúa chọn mang thân phận một người sinh ra trong khi đất nước đang bị ngoại bang đô hộ. Điều đó có ý nghĩa gì?

Chúa không ngẫu nhiên đến với bất kỳ nước nào nhưng đến với dân tộc được Ngài chọn lựa. Ngài đã dẫn dắt họ cách thành tín qua nhiều thế kỷ; và ngay cả khi họ bị hình phạt (phải sống trong kiếp nô lệ cho ngoại bang) vì đã phạm tội, thì Ngài cũng hứa ban một Đấng giải cứu đến. Chúa đã giữ lời hứa của Ngài mặc dù những con người người trong đất nước ấy có lúc tưởng chừng như Chúa đã quên họ. Chúa của chúng ta luôn luôn giữ lời hứa của Ngài,

Ngài đã ban cho Con Một mình là Chúa Giê-xu. Đó là lý do chúng ta vui mừng chào đón kỷ niệm Chúa Giáng Sinh.

Đấng chúng ta háo hức đón chờ ngày kỷ niệm sinh nhật được ban cho hai danh hiệu trong ngày sinh của mình: Giê-xu và Em-ma-nu-ên. Giê-xu có nghĩa là “Đức Chúa Trời cứu”, còn Em-ma-nu-ên nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta”.

Thông điệp của Giáng Sinh là: qua Chúa Giê-xu, Đức Chúa Trời cứu chúng ta (khỏi tội lỗi và sự chết) và đến để ở cùng chúng ta. Thông điệp này không thay đổi cho dù hoàn cảnh của chúng ta trong hiện tại có thế nào.

Trong thế giới hiện tại với những hoàn cảnh khó khăn, đau đớn, bệnh tật, chết chóc, ai có thể ban bình an cho chúng ta? Ai có thể biến tin dữ thành tin mừng? Chúng ta lo báo rằng Chúa Giê-xu là Đấng đem đến sự cứu rỗi, giải hòa, chữa lành, bình an, hi vọng.

Chúa Cứu thế Giê-xu đã thật sự sinh ra trong thế giới. Thế giới thật của chúng ta đầy dẫy những bấp bênh, biến động, lo âu và đau khổ. Chúa không đến để ban cho chúng ta sự giải thoát tạm thời như những thứ thuốc khiến người ta quên đi trong phút chốc những trống vắng, cô đơn. Nhưng Đấng tình nguyện đến để bị treo trên cây gỗ ban cho chúng ta sự hiện diện vĩnh cửu của Ngài, cho dù trong phút giây lao đao nhất của chúng ta. Ngài không chỉ là Đấng cứu rỗi mà còn là Bạn của chúng ta.

Bạn thân mến,

Đây chính là Tin Lành mà chúng ta cần chia sẻ trong tinh thần yêu thương cho ít nhất một người thân, bạn bè trong mùa Giáng Sinh này. Chúng ta có còn tinh thần hoan chào đón mùa Giáng Sinh này không? Tại sao lại không bạn nhỉ? Đây là thời gian của niềm vui, và niềm vui hiểu biết một cách đúng đắn là không dựa trên hoàn cảnh nhưng tùy thuộc vào mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Bất kể bạn đang ở thời điểm tốt hay xấu, cầu xin sự hiện diện bất biến của Chúa sẽ ngập tràn tâm hồn bạn để bạn kinh nghiệm sự bình an, vui vẻ trong mùa Giáng Sinh này.

Xuân Phương

CẢM XÚC GIÁNG SINH

Liên Hà

Sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu là biến cố quan trọng và giá trị nhất cho nhân loại trải qua bao đời nay. Nói đến Giáng sinh là nói đến phước hạnh, nói đến niềm vui, nói đến quà tặng. Khi báo tin cho mấy kẻ chăn chiên, thiên sứ phán về sự Giáng sinh rằng:” Ta báo cho các người một Tin Lành, sẽ là sự vui mừng lớn cho muôn dân.....”. Sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu là sự vui mừng lớn cho muôn dân và cũng là sự kiện độc nhất vô nhị để chia đôi dòng lịch sử của nhân loại. Nhắc đến Giáng sinh là nhắc đến Ma-ri, Giô-sép, những người chăn chiên, các bác sĩ, ngôi sao, quán trọ, chuồng chiên, máng cỏ.....Mỗi một nhân vật hay địa danh, dấu muốn hay không thì vẫn để lại cho chúng ta những bài học về thái độ của mỗi người đối với Chúa Giê-xu Giáng sinh. Đức Chúa Trời sử dụng tất cả mọi người cũng như mọi vật trong đêm Chúa Giáng sinh, từ những bác sĩ đến những anh chăn chiên, từ những người được Chúa chọn như Ma-ri và Giô-sép cho đến người chủ quán vô tình, từ hoàng đế La-mã Sê-sa Augustơ cho đến vua Hê-rốt, từ ngôi sao cho đến chuồng chiên máng cỏ, từ những con chiên ngoài đồng cho đến những con chiên ở trong chuồng trong đêm Ngài Giáng sinh. Sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu đã được Kinh Thánh loan báo ngay từ buổi đầu tiên lúc A-đam và Ê-va phạm tội, rồi tiếp theo sau đó các Tiên tri đã lần lượt loan báo tin tức tốt lành này trong suốt phần Cựu ước. Tiên tri Mi-chê báo trước rằng Chúa Giê-xu sẽ sinh tại thành Bết-lê-hem xứ Giu-đa ; Ê-sai cho chúng ta biết rằng Chúa Giê-xu sẽ được sinh ra trong lòng trinh nữ Ma-ri và được đặt tên là Em-ma-nu-ên. Ê-sai cũng cho chúng ta biết rằng Chúa Giê-xu là sứ giả của vua , và Ngài thi hành chức vụ tại Ga-li-lê. Giê-rê-mi cũng cho chúng ta biết các con trẻ sẽ bị giết tại thời điểm Chúa Giáng sinh.

Rất nhiều những lời tiên tri về sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu , nhưng sự việc Ngài phải nằm trong chuồng chiên máng cỏ khi Giáng sinh thì không có lời tiên tri nào loan báo như vậy. Nếu sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu là tin tức tốt lành cho nhân loại, thì chuồng chiên máng cỏ nơi em bé Giê-xu nằm trong đêm Giáng sinh là một nỗi đau đớn cho con dân của Chúa, và cũng là nỗi đau chung của nhân loại nếu xem xét về phương diện Tình Người. Tất cả những lời tiên tri khác về sự Giáng sinh của Chúa Giê-xu đều đã được đóng ấn của Đức Chúa Trời và không thể thay đổi được ; nhưng việc Chúa Giê-xu nằm tại đâu trong đêm Ngài Giáng sinh , thiết nghĩ, là điều có thể thay đổi được nếu có người quan tâm đến sự Giáng sinh của Chúa, hay ít nhất là quan tâm đến đồng loại của mình : một sản phụ cần một nơi yên ổn , sạch sẽ trong khi sinh nở

Trong thực tế với Ma-ri, điều tối thiểu đó không có.

Nhìn lại những sự kiện xảy ra trong đêm Chúa Giáng sinh, mỗi một chúng ta phải cúi đầu hổ thẹn vì đã không dành chỗ cho Ngài. Với người chủ quán, thì tiền bạc và những vị khách sang trọng đã chiếm hết chỗ trong nhà quán đến nỗi không một ai có thể nhường lại dù là chỉ một chỗ nằm cho một con người bình thường như Ma-ri trong khi nàng sinh nở. Lợi lộc và cơ hội đã chiếm hết tình yêu cũng như trách nhiệm của người đối với người trong khi một sản phụ đang trong hoàn cảnh đáng thương như vậy. Còn những người khác, những vị khách trọ cũng không một ai động lòng trắc ẩn với một đôi vợ chồng trẻ tuổi trong hoàn cảnh như vậy. Trong nhà trọ không phải là ít người, và cơ hội với họ là đặc ân "độc nhất vô nhị"; nhưng đã không một ai có được lòng nhân từ để nhận lãnh được vinh dự tiếp đón Chúa Hài Đồng trong đêm Ngài Giáng sinh. Chuông chiên máng cỏ là nơi vô tri vô giác, tự nó không thể nhận thức được cái gì là phước hay hoạ, thì lại là nơi Hài Nhi Giê-xu nằm. Chuông chiên máng cỏ là chốn bần hàn và vật chất vô tri vô giác, thì lại nhận được phần thưởng. Còn con người, một sinh vật có linh hồn, có tình cảm và ý chí thì lại đánh mất cơ hội nhận lãnh phần phước hạnh là đón tiếp Chúa Giáng sinh. Chúa vẫn Giáng sinh cho dù con người đối xử ra sao với Ngài cũng như đồng loại của mình; chỉ có con người là người thiệt thòi nhất vì đã bỏ qua một cơ hội tốt nhất để bày tỏ tình yêu của mình với người và với Chúa.

Ngày hôm nay chúng ta đón Chúa Giáng sinh như thế nào? Những gì đã qua hàng ngàn năm trước cũng có thể rất dễ dàng lặp lại với mỗi chúng ta ngày nay. Chúa Giê-xu đã Giáng sinh hơn hai ngàn năm rồi, và Chúa đang ở đâu trong đời sống chúng ta? Ngài đang ngự trị trong lòng của mỗi người tin, hay vẫn còn nằm trong chuông chiên máng cỏ? Để chuẩn bị cho mùa Giáng sinh năm nay, quý vị đã làm gì cho Đấng đã Giáng sinh và đã chết cho chúng ta? Chúng ta dâng tiền để lo cho lễ Giáng sinh, tập hát, trang hoàng nhà thờ, vệ sinh phòng ốc, chuẩn bị quà cho mọi người; duy chỉ có Chúa - là Đấng đáng nhận được nhiều nhất từ tấm lòng biết ơn của chúng ta - thì Ngài lại chẳng có gì để nhận. Chúng ta chuẩn bị cho lễ Giáng sinh nhưng Đấng Giáng sinh thì lại đang lạnh lẽo nằm bên ngoài cuộc đời của chúng ta. Chúa Giáng sinh không phải chỉ để đến với thế giới này một thời gian rồi về trời, không phải đến với một số người nào đó, không phải đến với một tôn giáo hoặc với một quốc gia để họ sở hữu riêng. Chúa muốn đến với mỗi tấm lòng của chúng ta, nhưng biết bao nhiêu tấm lòng đã từ chối Ngài trong đêm Ngài Giáng sinh năm xưa thì vẫn còn cho đến ngày hôm nay.

Quý vị thân mến, đừng để chúng ta bị lừa dối vì thái độ chúng ta đối với lễ Giáng sinh, hãy lắng lòng mình lại để xem Chúa đang ở đâu ngay bây giờ, có chỗ nào trong tấm lòng của chúng ta dành cho Chúa trong mùa Giáng sinh này chưa? Chúng ta vui vẻ trong những ngày chuẩn bị cho lễ Giáng sinh, chúng ta nhận được nhiều quà tặng trong ngày lễ Giáng sinh, chúng ta

được phước vì những sự phục vụ của chúng ta trong ngày lễ Giáng sinh. Nhưng những điều đó rồi sẽ qua đi, Hài Nhi Giê-xu vẫn nằm trong chuông chiên máng cỏ của ngày nào, và chúng ta cũng sẽ trở lại những ngày bình thường khi mùa Giáng sinh đã qua đi. Rồi mùa Giáng sinh năm sau lại bắt đầu, và chúng ta cũng từng bừng chuẩn bị đón lễ Giáng sinh như mọi năm trước, Hài Nhi Giê-xu vẫn nằm trong chuông chiên máng cỏ, và cũng không có gì thay đổi trong cuộc đời theo Chúa của chúng ta. Em-ma-nu-ên nghĩa là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Ngài Giáng sinh để ở trong lòng chúng ta chứ không Giáng sinh để ở nơi chuông chiên máng cỏ như chúng ta đang thấy. Vì không có người tiếp đón, vì không có mấy ai động lòng thương xót với một sản phụ đã đến ngày sinh nên Chúa phải nằm nơi chuông chiên máng cỏ trong đêm Ngài Giáng sinh. Nếu chúng ta cứ hãnh diện về chuông chiên máng cỏ, và chỉ tập trung trang trí nó cho thật đẹp trong mùa Giáng sinh, thì phải xét lại chính mình. Chuông chiên máng cỏ là điều sỉ nhục cho tất cả mọi người vì tấm lòng họ đã khép chặt với Chúa. Tương tự thập tự giá - biểu tượng của những gì tội lỗi nhất đã trở thành điều cao quý nhất đối với Cơ-đốc giáo sau khi Chúa đã chịu đóng đinh vào đó để chuộc tội cho con người - chuông chiên máng cỏ vốn là nơi hèn hạ, dơ bẩn, đã thành biểu tượng đẹp để cho những tấm lòng đơn sơ và tâm linh nghèo khó nhưng sẵn sàng tiếp nhận Chúa, đồng thời cũng là điều sỉ nhục nếu chúng ta khước từ Ngài. Hình ảnh chuông chiên máng cỏ xuất hiện trên những tấm thiệp gửi đi trong mùa Giáng sinh, xuất hiện khi trang trí Giáng sinh trong nhà thờ, xuất hiện trong những hình tượng được trang hoàng trong hang đá Bê-lem năm nào; nhưng có mấy ai suy nghĩ rằng đó là nỗi đau buồn cho nhân loại, là tiêu biểu cho tấm lòng con người đối với Chúa Giê-xu ngày xưa cho đến ngày cả bây giờ.

Quý vị thân mến, Chúa Giê-xu vẫn còn đứng bên ngoài tấm lòng chúng ta, Ngài vẫn còn nằm trong chuông chiên máng cỏ cho đến khi quý vị ý thức được rằng Ngài cần phải có một chỗ ở trong chính tấm lòng của quý vị. Đã hơn hai ngàn năm rồi và không biết là sẽ đến bao nhiêu mùa Giáng sinh nữa thì Hài Nhi Giê-xu mới có một chỗ ở đúng như Ngài mong muốn?

Tin Tức Hội Thánh Houston

- Ngày Chủ Nhật 13/11/2011, Hội thánh đã tổ chức Hội đồng bầu cử Ban Chấp sự nhiệm kỳ 2012; cuộc bầu cử đã được sự tề trị của Chúa và thu được kết quả tốt đẹp. Ngày Chủ Nhật 4/12/2011, Ban Chấp sự đã bầu ra Ban Chấp hành gồm các vị : Ông Trần Bích Miên – Thư ký (kiêm nhiệm đặc trách Ban Nam Giới); Ông Nguyễn Bình Nam - Thủ quỹ; Bà Nguyễn Lưu Anh Thư – Nghị viên (kiêm nhiệm đặc trách Ban Nữ Giới); Ông Trần Văn Hạnh - Nghị viên (kiêm nhiệm đặc trách Ban Cầu Nguyện). Ban Chấp Sự cũng đã phân nhiệm các Ban ngành như sau:

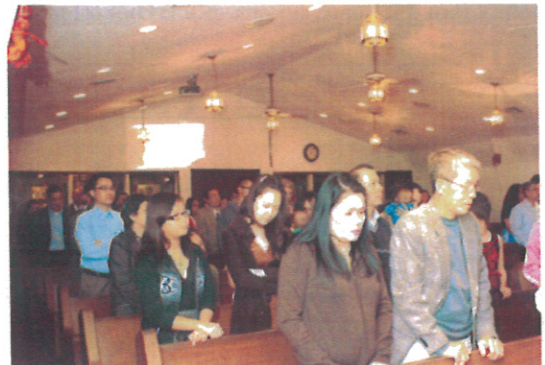
- Ban Trường Chúa Nhật: Chấp Sự Đỗ Xuân
- Ban Bảo Trì & đặc trách Cao Niên: Chấp sự Nguyễn Anh Sang
- Ban Chứng Đạo & Chăm Sóc: Thầy Lê Hoàng Thọ
- Ban Thăm Viếng & Xã Hội: Chấp Sự Nguyễn Xuân Triều
- Ban Thanh & Thiếu Niên: Chấp Sự Võ Hùng
- Ban Thờ Phụng, Website và đặc trách Gia Đình Trẻ: Chấp Sự Nguyễn Thành Kính
- Thủ Quỹ Truyền Giáo & đặc trách Young Professional: Chấp Sự Nguyễn Thu Hương

Cảm tạ Chúa ! Xin Hội thánh luôn nhớ cầu nguyện và giúp đỡ các vị Chấp sự trong trọng trách Chúa đã giao phó.

- Ngày Thứ Năm 24/11/2011, Hội thánh đã tổ chức Lễ Tạ ơn, với sự tham dự của đông đảo con cái Chúa trong Hội thánh và một số thân hữu. Với đề tài “Đừng Quên Ôn Chúa”, Mục sư Dương Đình Nguyễn đã khích lệ và nhắc nhở tín hữu sống một đời sống biết ơn đối với Chúa, và kêu gọi thân hữu tiếp nhận Chúa Giê-xu. Sau giờ thờ phụng, với tinh thần cảm tạ Chúa đã ban phước cho Hội thánh trong một năm qua, các tín hữu đã có thì giờ thông công với nhau trong bữa ăn yêu thương.
- Ban Chấp Hành-Chấp sự của Hội thánh đã quyết định một số chương trình sinh hoạt quan trọng của Hội thánh trong 3 tháng đầu năm 2012 như sau :
 - Tuần lễ Cầu nguyện đầu năm : tổ chức tại nhà thờ , bắt đầu từ ngày Thứ Hai 2/1 đến ngày Thứ Bảy 7/1/2012, lúc 7:30 tối.

- Tổ chức chương trình Tết Âm lịch cho Hội Thánh vào tối thứ Bảy ngày 28 tháng 1 năm 2011 (Ban Gia Đình Trẻ phụ trách chương trình)
- Hội Đồng Thường Niên cho Hội Thánh vào Chúa Nhật 29 tháng 1 năm 2012.
- Hội đồng Truyền Giáo vào Chúa Nhật ngày 19 tháng 2 năm 2012; diễn giả là Mục sư Lê Thế Đình .
- Huấn luyện linh vụ cho các Chấp sự và chức viên các Ban ngành trong Hội thánh, vào Thứ Bảy ngày 10 tháng 3 năm 2012; diễn giả là Mục sư Hồ Hiếu Hạ.

Xin mời các tín hữu trong Hội thánh cầu nguyện đặc biệt để các chương trình này thu được kết quả làm vinh hiển Danh Chúa.

Thân Hữu & Tín Hữu trong đêm Lễ Tạ Ơn 24/11/2011

Lắng nghe lời Chúa trong đêm Lễ Tạ Ơn 24/11/2011

Mục sư Diễn giả: Dương Đình Nguyễn trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Tiệc thông công trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Ban Nam Nữ Giới tôn vinh Chúa trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Tiệc thông công trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Ban Gia Đình Trẻ tôn vinh Chúa trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Tiệc thông công trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Ban Thiếu Nhi tôn vinh Chúa trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Tiệc thông công trong đêm Lễ Tạ Ôn 24/11/2011

Tâm Thiệp Giáng Sinh

Giáng Sinh năm nay Bạn có nhận được nhiều thiệp chúc mừng không? Thiệp Giáng Sinh là một thông lệ hay nhưng cũng có khi chỉ còn là một thông lệ và không còn ý nghĩa gì nữa. Tuy nhiên năm nay tôi được đọc hai tấm thiệp thật hay và tôi muốn chia sẻ với Bạn trong câu chuyện hôm nay.

Tấm thiệp Giáng Sinh thứ nhất tôi được đọc có nội dung như sau: **"Chúa đã đến để trả món nợ mà Ngài không mắc, bởi vì tôi mắc món nợ mà mình không thể trả."**

Đây thật là một trong những câu tóm tắt đầy đủ nhất ý nghĩa của lễ Giáng Sinh. Giáng Sinh là nói đến niềm vui, tại sao lại nói đến mắc nợ. Bạn có mắc nợ ai bao giờ chưa? Mắc nợ thật là khổ bởi vì lúc nào cũng có một gánh nặng canh cánh bên lòng. Nước Mỹ là nước giàu mạnh nhưng cũng là nước mắc nợ nhiều nhất. Người dân Mỹ cũng vậy, nhất là trong dịp Giáng Sinh này, người ta có khuynh hướng dùng thẻ nợ thật nhiều để mua sắm rồi năm mới phải đi làm để trả nợ. Cứ hãy tưởng tượng mình mắc một món nợ mà suốt đời không trả nổi, thật là đau khổ.

Ở Mỹ, mỗi người đều có nhà có xe nhưng hầu như mỗi người đều mắc nợ ngân hàng. Ngân hàng có thể lấy lại xe lại nhà bất cứ lúc nào cũng được nếu ta không có tiền để trả. Trên một phương diện, mỗi chúng ta đều là những con nợ. Chúng ta mắc nợ vì chúng ta có tội. Tội lỗi giống như một món nợ đè nặng trên cuộc đời chúng ta, đi đâu chúng ta cũng bị nó đeo đuổi. Chúng ta muốn sống một đời thanh thản nhẹ nhàng nhưng không sống được vì bản tính tội lỗi trong ta, luôn luôn xô đẩy chúng ta làm những việc không nên làm. Chúng ta không vượt thắng được mỗi khi làm tội và khi đã mắc tội, trong lòng chúng ta lại bối rối, không yên, bất an bao giờ cũng đeo đuổi theo chúng ta, trong ta lúc nào cũng có một cái gì canh cánh bên lòng.

Chúng ta tìm nhiều cách để thoát khỏi gánh nợ tội lỗi đó nhưng không được. Con người chúng ta sống trong một cái vòng lẩn quẩn, cố thoát ra mà không được. Càng cố gắng, chúng ta càng thất bại vì như lời Thánh Kinh dạy **"Mọi việc công chính của chúng ta khác nào một chiếc áo dơ bẩn"**. Con người sinh ra với bản tính tội lỗi cho nên có làm gì đi nữa cũng chỉ sinh thêm tội. Như cây chanh ra bao nhiêu trái vẫn chua vì gốc rễ của nó là chanh. Con người tội lỗi thì dù làm gì đi nữa cũng chỉ sinh ra tội lỗi. Đó là món nợ muôn đời chúng ta không bao giờ trả nổi. Có trả chăng thì đó là hình phạt đời đời nơi hỏa ngục. Nhưng dù cho Bạn không tin nơi hỏa ngục đi nữa thì ngay trên đời này, chúng ta cũng đã phải

sống trong những tháng ngày khổ đau, dằn vặt. Bình an và thanh thản của tâm hồn không bao giờ có bởi vì món nợ tội lỗi ngàn đời ta không bao giờ trả nổi!

Giáng Sinh là ngày kỷ niệm Chúa Cứu Thế giáng trần để trả món nợ tội lỗi đó cho loài người. Chúa Giê-xu là Đấng vô tội, chỉ một mình Ngài mới có thể trả món nợ tội lỗi cho chúng ta. Thánh Kinh cho biết Ngài hủy bỏ giấy nợ và mang đóng đinh tại cây thập tự. Vâng, tại cây thập tự, nơi Chúa bị đóng đinh, Chúa đã trả mọi món nợ cho loài người. Tội lỗi đòi hỏi hình phạt và Chúa Giê-xu đã gánh lấy hình phạt đó thay cho chúng ta. Chúa đã đến để trả món nợ Ngài không bao giờ mắc bởi vì chúng ta đã mắc món nợ mình không bao giờ trả nổi!

Sách vở ghi lại rằng một đêm kia Alexander đại đế đi thăm doanh trại. Nhà vua đến một căn lều thấy một binh sĩ đang gục đầu trên một mảnh giấy dài. Nhìn vào nhà vua thấy đó là miếng giấy ghi những khoản nợ mà người đó mắc vì tính cờ bạc của mình. Cuối trang giấy nợ là hàng chữ "Ai trả cho nổi những món nợ này?". Bên cạnh đó nhà vua cũng thấy thanh gươm mà người lính đã để sẵn để tự tử vì không có tiền trả nợ. Nhà vua yên lặng cầm lấy cây viết và ký vào bên dưới tờ giấy nợ tên của mình. Một lúc sau, tên lính giật mình tỉnh giấc, toan hại mình. Nhìn vào tờ giấy nợ lần chót, anh ngạc nhiên thấy có dòng chữ của ai bên dưới: Ta, Alexander đại đế có thể trả món nợ này. Tên lính sung sướng cầm tờ giấy nợ chạy đến nhà vua để nhận món tiền thanh toán nợ nần.

Bạn thân mến, trên một phương diện, chúng ta cũng chẳng khác gì tên lính đó, mắc món nợ đời đời không thể trả vì quá lớn, quá nặng. Nhưng Thiên Chúa thương yêu chúng ta, đã đến trần gian trả món nợ đó cho chúng ta bằng cách chịu chết trên cây thập tự. Mùa Giáng Sinh là mùa nhắc chúng ta nhớ đến tình yêu cao cả đó, biết rằng Chúa đã giáng trần trả món nợ tội lỗi thế cho mình. Chúng ta cần mở rộng tâm hồn tiếp nhận ơn tha thứ của Ngài.

Khi nói mở rộng tâm hồn tiếp nhận ơn tha thứ, tôi cũng muốn nói đến tấm thiệp Giáng Sinh thứ nhì mà tôi nhận được trong Mùa Giáng Sinh này. Tấm thiệp đó có những dòng chữ như sau: **"Chúa Giê-xu là sự sống mà chỉ thiên đàng mới có thể ban cho, và Ngài là món quà chỉ tâm hồn nào rộng mở mới có thể tiếp nhận."**

Câu này mang một ý nghĩa thật tích cực trong mùa Giáng Sinh. Nó nói đến sự sống và món quà, nó nói đến thiên đàng và tâm hồn chúng ta. Chúa Giê-xu đến trần gian này trong hình hài thể xác của một em bé nhưng Ngài chính là Thượng Đế trong thân xác con người và Thánh Kinh cho biết trong Ngài có sự sống. Chúa Giê-xu đã đến để đem sự sống và

ban cho chúng ta sự sống. Sống thì ai trong chúng ta cũng đang sống cả nhưng sống như thế nào đó là một vấn đề khác. Bạn đang sống nhưng sống như thế nào? Sống một cuộc đời sung mãn, thỏa lòng hay Bạn đang kéo lê những ngày dài trên đất? Con người chúng ta chỉ sống thật khi chúng ta có sự sống của Chúa. Chúa phán Ta đã đến để cho chiêm được sống và sống sung mãn. Đời sống chúng ta chỉ có ý nghĩa khi chúng ta biết mình sống để làm gì và sẽ đi về đâu. Bạn có biết mục đích của đời mình và có biết điều gì sẽ xảy đến cho mình sau khi từ giã cõi đời này không? Trả lời được hai câu hỏi đó mới là sống thật.

Chúa Giê-xu đã giáng sinh để ban cho chúng ta sự sống thật đó nếu chúng ta bằng lòng mở rộng tâm hồn tiếp đón Ngài. Đó là phần thứ hai của lời chúc trong tấm thiệp Giáng Sinh tôi vừa đọc cho Bạn. Chúa Giê-xu là món quà mà chúng ta chỉ có thể nhận được bằng tâm hồn của mình. Chúa Giê-xu đã đến trong đêm tối âm thầm mà chỉ những gã mục đồng với tấm lòng đơn thành mới được báo tin để đến tôn thờ Ngài. Vì sao lại đã xuất hiện bên trời Đông nhưng chỉ những tâm hồn tìm kiếm mới ra đi để gặp được Chúa. Chúa Giê-xu đã giáng sinh hơn 2.000 năm qua nhưng chỉ những ai mở rộng tâm hồn tiếp đón Chúa, người đó mới kinh nghiệm được sự sống thật của thiên đàng.

Hàng ngàn năm trước, Chúa đã phán câu này "*Này Ta đứng bên ngoài gõ cửa, nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa, ta sẽ vào cùng người đó, dùng bữa với người và người với Ta*". Chúa so sánh tâm hồn chúng ta như một cánh cửa, hơn nữa là cánh cửa mà chỉ người bên trong mới mở được. Chúa cũng không ngang nhiên đột nhập hay phá cửa mà vào nhưng Ngài chỉ yên lặng gõ cửa. Ngài đã gõ cửa lòng Bạn nhiều lần, nhiều cách, và những dòng chữ này là một trong những tiếng gõ cửa đó. Bạn có nghe tiếng Ngài gõ cửa và có sẵn sàng mở cửa cho Ngài ngự vào tâm hồn Bạn không? Chúa bảo nếu chúng ta mở cửa, Ngài sẽ ngự vào và tương giao thân mật với chúng ta như hai người bạn ngồi dùng bữa với nhau. Hãy nhớ Chúa Giê-xu là sự sống chỉ thiên đàng mới có thể ban và chỉ tâm hồn nào rộng mở mới có thể đón nhận.

Giáng Sinh này Bạn nhận được bao nhiêu tấm thiệp, tôi không biết, nhưng dù là nhiều thiệp hay không có thiệp nào, tôi muốn gửi đến Bạn hai tấm thiệp sau, ước mong Bạn sẽ dành thì giờ đọc và suy gẫm đến ý nghĩa của những lời trong hai tấm thiệp để có một Mùa Giáng Sinh thật hạnh phúc và ấm áp.

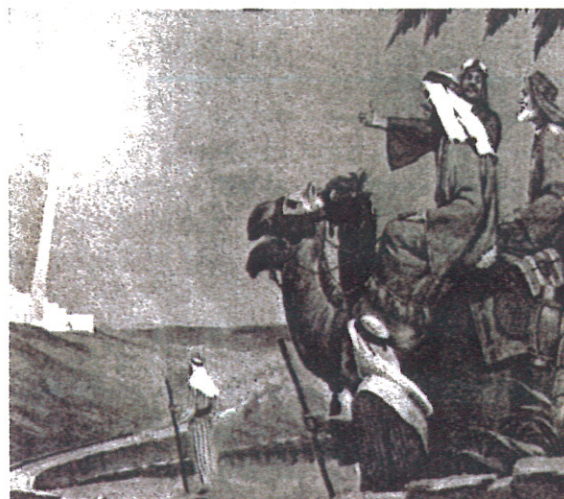
Tấm thiệp thứ nhất: "*Chúa đã đến để trả món nợ Ngài không bao giờ mắc, bởi vì tôi mắc món nợ mình không bao giờ trả nổi.*"

Tấm thiệp thứ hai: "*Chúa Giê-xu là sự sống chỉ thiên đàng mới có thể ban cho, và Ngài là món quà mà chỉ tâm hồn nào rộng mở mới có thể tiếp nhận.*"

Tấm thiệp thứ nhất nói lên điều mà Chúa đã làm cho chúng ta. Ngài đã giáng sinh, chịu chết để chuộc tội, để trả nợ cho chúng ta. Tấm thiệp thứ hai nói lên điều chúng ta có thể làm

cho Chúa. Điều duy nhất chúng ta có thể làm để đáp ứng tình yêu cao cả Chúa dành cho chúng ta là mở rộng tâm hồn tiếp đón Ngài. Bạn đã làm điều đó hôm nay chưa? Trong Mùa Giáng Sinh này mời Bạn tìm đến một nhà thờ Tin Lành để tìm hiểu thêm về mục đích và ý nghĩa của lễ Giáng Sinh để cảm nhận tình yêu Thiên Chúa và mời Ngài vào ngự trị tâm hồn mình.

Mục sư Nguyễn Thị
Chương Trình Phát Thanh Tin-lành:
www.tinlanh.org

Bạn Có Biết?

Santa Claus

Cho đến nay, có nhiều người trên thế giới vẫn cho rằng nhân vật quan trọng nhất trong mùa Giáng Sinh chính là ông già Nô-en hay ông lão béo phệ Santa Claus. Các em nhỏ nhiều khi còn cho là nhân vật này hiện có thật, và nếu ngoan ngoãn sẽ được quà từ con người chuyên môn mặc áo đỏ và đội mũ vải trắng này. Santa Claus là ai vậy? Tại sao Kinh Thánh không nói gì đến nhân vật này? Câu chuyện về Santa Claus huyền bí hay ông già Nô-en như sau: Santa Claus tên thật là Ni-cô-la, sống vào thế kỷ thứ tư. Ông là giám mục địa phận Myra, một thành phố cổ xưa thuộc nước Lycia, bây giờ là lãnh thổ nước Thổ Nhĩ Kỳ (Turkey). Theo truyền thuyết thì Ni-cô-la được phong giám mục khi còn rất trẻ. Ông là người giàu lòng từ thiện, nên cứ chờ đến đêm tối là đi thăm những người nghèo khổ. Khi ông qua đời, danh tiếng đồn khắp châu Âu. Thời Trung Cổ, người ta phong cho ông là thánh đỡ đầu cho các nam học sinh; tại nhiều nước châu Âu người ta vẫn còn kỷ niệm ngày thánh Ni-cô-la từ trần vào mùng 6 tháng 12 mỗi năm. Một học sinh được đóng vai giám mục Ni-cô-la đi dẫn đầu một đám diễu hành qua phố xá; dù tục lệ này đã bị bỏ nhưng ông vẫn được coi là vị thánh quý nhất của trẻ em. Tại Hà-lan, người ta vẫn kỷ niệm bằng cách: một người tượng trưng cho thánh Ni-cô-la, cưỡi con ngựa trắng biểu diễn qua phố xá. Người Hà Lan gọi thánh Ni-cô-la là Sinterklaas. Trẻ em nói tiếng Anh không biết tiếng Hà Lan nên đọc trệch đi thành Santy Claus, hay về sau đổi hẳn thành Santa Claus. Tại châu Âu, qua hàng trăm năm người ta vẫn coi Santa Claus hay ông già Nô-en là một người cao và gầy. Nhà văn Mỹ Washington Irving đã mô tả Santa Claus là một ông già béo mập, mặt to, đội mũ rộng vành, áo chầm đầu gối, ngậm một điếu xì gà, di chuyển bằng xe có nai kéo chạy trên những ngọn cây, thỉnh thoảng lại thả quà vào lò sưởi cho những đứa trẻ ngoan trong suốt năm.

Một nhà văn Mỹ khác, ông Clement Moore, năm 1822 làm một bài thơ cho trẻ em tựa đề là: Một cuộc viếng thăm của Thánh Ni-cô-la, trong đó mô tả Santa Claus là một ông cụ râu trắng, mặt vui vẻ, nháy mắt, miệng ngậm ống điếu, ngồi trên chiếc xe lướt tuyết có tám con nai kéo chạy. Nhưng hình dáng Santa Claus phổ thông ngày nay là do danh họa Thomas Nast (thế kỷ 19) vẽ ra; ông đã vẽ tranh đi dóm cho tạp chí Harper trong đó nhân vật chính là Santa Claus béo tốt, vui vẻ, đem quà đặt vào những chiếc bít tất treo trước lò sưởi.

Như thế, từ Ni-cô-la phúc hậu, đến Ni-cô-la giám mục, người ta đã tạo ra một Santa Claus hay ông già Nô-en, và hằng năm lại đưa ông ta vào lễ hội Giáng Sinh để tô điểm cho phong cảnh. Một điều lạ là sinh nhật Chúa Giê-xu, nhưng nhân vật nổi bật lại là Santa Claus, một biểu tượng sai lầm của mùa Giáng sinh. Đây là bằng chứng về việc thế tục hóa ngày kỷ niệm Chúa Giê-xu ra đời để cứu nhân loại: Ngày Chúa Giáng sinh thì biểu tượng là Santa Claus. Thêm nữa, Lễ Cầm tạ thì biểu tượng là con gà tây; Lễ Phục sinh thì biểu tượng là trứng màu và thỏ trắng. Các biểu tượng này không liên quan gì đến nhân vật chính là Chúa Giê-xu. Người ta đã nhân danh Chúa để phát triển thương mại trong các ngày Lễ Hội quan trọng này, và cố tình không nhắc gì đến nhân vật chính là Chúa Giê-xu, Đấng đã từ trời giáng sinh làm người để chịu chết chuộc tội và đã phục sinh để ban sự sống mới cho nhân loại; và con người nên dành một ngày để cảm tạ Chúa Giê-xu về những ân lành mỗi năm đã nhận. Nhìn vào các ánh đèn màu của cây thông, gương mặt béo tốt phúc hậu của Santa Claus, không quan trọng bằng mở mắt tâm linh nhìn thấy đôi tay của Đức Chúa Trời đang hướng về mỗi con người, kêu gọi chúng ta trở về cùng Ngài, vì nhân loại đang lạc bước trong trần gian tăm tối. Trong mùa kỷ niệm Chúa vào đời năm nay, chúng ta hãy rời xa những hình ảnh quen thuộc như cây thông, ông già Nô-en v.v. để đến bên máng cỏ, nơi Hai Nhi Giê-xu chào đời và tìm hiểu quan hệ giữa chúng ta và Hai Nhi ấy như thế nào.

BẢN TRƯỜNG CA “MESSIAH” và Nhà Soạn Nhạc George F. Handel

Bản trường ca “Messiah” thường được hợp tấu tại các nhà thờ Cơ Đốc Âu Mỹ vào dịp Giáng Sinh ; và như một thông lệ bất thành văn, khi bản nhạc ấy được tấu lên đến tấu khúc “Halelujah” thì mọi người không ai bảo ai, đồng một loạt đứng lên kính cẩn ra mắt Thiên Chúa.

Bản nhạc bất hủ này đã làm cho tác giả của nó là George Frederic Handel trở thành bất tử. Ông ra đời tại nước Đức ngày 23/2/1685, và qua đời tại Luân Đôn (thủ đô nước Anh) ngày 14/4/1759, được an táng tại nghĩa trang của tu viện Westminster. Ở tuổi 12, ông được chọn làm phụ tá cho nhạc trưởng của Thánh đường Halle của quê hương ông. Nhờ tài năng thiên phú về âm nhạc, ông được nhận vào trường âm nhạc ở Hamburg. Năm 1706, ông qua Ý, giao du với nhiều soạn nhạc Ý danh tiếng , và bởi đó ông chịu ảnh hưởng của âm nhạc Ý khá rõ ràng. Sau đó, ông sang Anh, may mắn được vua Anh là George I kết thân vì nể tài của ông. Ông quyết định vĩnh viễn sinh sống tại Anh nên đến năm 1727, ông lấy quốc tịch Anh. Từ đó, nhạc của ông có pha trộn ảnh hưởng Ý lẫn với ảnh hưởng Anh. Kể từ năm 1740, ông dành thì giờ sáng tác nhạc Thánh ca. Bản Thánh nhạc được hâm mộ hơn cả là “Messiah.” Bài này trở thành bất hủ ở chỗ nó cuốn hút thính giả, để tâm thần mình thoát tục mà bay bổng lên tận ngai của Vua muôn vua.

Nhưng dường như thiên tài mà nhiều tiền nhiều bạc thì thiên tài sẽ bị thui chột, nên số phận bất ông phải sống một đời hẩm hiu cùng khó. Ông mắc nợ như chúa chổm. Mỗi sáng khi mở cửa bước ra là có vài ba chủ nợ nín áo. Lại thêm bệnh thấp khớp dai dẳng khiến ông không đêm nào yên giấc được. May mắn thay, vào mùa hè năm 1741, ông nhận được hai bức thư cứu mạng. Bức thư thứ nhất của Quận công xứ Devonshire mời ông qua Dublin, thủ đô xứ Ái Nhĩ Lan để soạn nhạc giúp cho một dự án từ thiện ở đó. Ông vui vẻ nhận lời vì muốn tránh mặt đoàn người đòi nợ mỗi ngày một đông. Bức thư thứ hai đến với ông sau đó không lâu. Bức sau này của ông Charles Jennes, một tay cự phú có tính lập dị. Thư của Jennes gồm toàn những câu trích từ Kinh Thánh. Lại lùng thay, những phân đoạn Kinh Thánh gây ấn tượng mạnh mẽ vào tâm trí Handel, khiến ông đọc đi đọc lại mãi. Một tia sáng bất chợt lóe lên trong

đầu ông. Ông quyết định chuyển những ý tưởng của các chương Kinh Thánh kia thành nhạc.

Thế là ông khóa cửa phòng lại, say sưa phô diễn tâm trạng mình trên năm dòng kẻ. Tác phẩm gồm ba phần : phần đầu mô tả sự giáng trần của Chúa Cứu Thế. Phần giữa có chủ đề về sự cứu chuộc, và phần thứ ba có chủ đề Phục sinh và Vương quốc vinh hiển của Thiên Chúa. Tác phẩm có nhan đề là “Messiah”. Hoàn thành tác phẩm, ông mang ngay sang Dublin, được Quận công Devonshire nồng nhiệt cổ vũ và được trình diễn trước công chúng lần đầu tiên vào ngày 8/4/1742. Ý định tiên khởi của Handel là viết nhạc khúc này để tán tụng danh Chúa vào dịp Giáng Sinh, nhưng thời gian hoàn tất bản nhạc lại là mùa lễ Phục Sinh. Không thể chờ đến Giáng Sinh mới trình diễn, ông đành cho ra mắt công chúng vào dịp Phục Sinh vậy. Ngay buổi trình tấu đầu tiên, nhạc khúc “Messiah” được công chúng nhiệt liệt tán thưởng. Danh tiếng nhạc sĩ George Frederic Handel nổi lên như cồn từ đó. Hễ nhắc đến tên ông là người ta nghĩ ngay đến “Messiah”, và nói đến bản “Messiah” là người ta nghĩ ngay đến thiên tài âm nhạc Handel.

Trong 17 năm sống tại Dublin, nhiều lần Handel điều khiển ban nhạc trình tấu nhạc khúc này, thu hút sâu đậm mọi lứa tuổi của dân thành Dublin. Lần cuối cùng ông trình diễn bản này chỉ tám ngày trước khi ông qua đời ! Ông không còn nữa, nhưng mỗi khi nghe bản “Messiah,” mọi người trên thế giới đều quy hướng trọn tâm tư về cùng Chúa Cứu Chúa cao cả của mình. Charles Burney, một sứ giả âm nhạc của thế kỷ 18 nói rằng: “Nhạc khúc ‘Messiah’ của Handel dường như đem bánh cho người đói, áo quần cho người rách rưới, và yêu thương cho người mồ côi.” Còn nhạc sĩ trứ danh của thế giới là Beethoven thì nói: “Handel là nhà soạn nhạc thiên tài của thời đại. Tôi ngả mũ, quỳ gối trước phần mộ ông!”

Bạn bè thân cận của Handel kể rằng khi viết “Messiah” ông thấy khái tượng thiên đàng mở ra và muôn vàn thiên sứ đồng ca ngợi Thiên Chúa. Còn thông lệ thính giả đứng lên khi nghe bản “Messiah” là bắt nguồn từ sự kiện vua George I của Anh quốc, khi được nghe nhạc khúc này thì kính cẩn đứng lên như có Chúa Cứu Thế hiện diện. Quả thật nhà vua có ý nghĩ rằng : không một ai – kể cả vua chúa – được phép an tọa trước mặt Vua của muôn vua, Chúa của muôn Chúa : Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Món Quà Giáng Sinh

Xuân Phương

(*phỏng theo A thoughtful gift*)

Đó chỉ là một phong bì nhỏ màu trắng nằm chen giữa những cành lá của cây thông Giáng sinh. Không tên, không địa chỉ, không một chữ nào. Nó hiện diện trên cây Giáng sinh nhà chúng tôi được khoảng 5 năm rồi. Tất cả chỉ vì anh Xuân, chồng tôi, không thích biến thái của mùa Giáng sinh: tiệc tùng, quà cáp. Đôi khi người ta tặng nhau một món quà mà anh gọi là “vớ vẩn” chỉ vì không biết mua gì khác hơn. Nhiều người cũng lợi dụng dịp lễ Giáng sinh để mưu cầu lợi ích cá nhân qua những món quà nhiều lúc vượt mức tình cảm. Anh vẫn hay nói: Chúa Giêxu đến trần gian để thực hiện tình yêu của Thiên Chúa vì *Đức Chúa Trời yêu thương nhân loại, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài*” (Giăng 3:16 Bản Dịch Mới) và sự sống đời đời nằm trong *tặng phẩm không sao tả xiết* ấy (II Côr. 9:15). Ý nghĩa chân chính của Lễ Giáng sinh không còn nguyên vẹn khi bị tác động của thị trường, của quảng cáo biến thành dịp để ăn chơi, hội hè, mua sắm. Ngày lễ thánh bị trần tục hóa. Khi tặng quà chúng ta thường nhìn cả món quà lẫn bao bì. Thời đại chúng ta đang sống đánh giá cao bao bì hơn cả món quà bên trong. Cơ Đốc nhân cũng không tránh khỏi tác động của xã hội, do đó nếu không cẩn thận chúng ta dễ góikỹ ý nghĩa thật của Lễ Giáng sinh bên trong những tung bừng rộn rã của lễ hội. Xin hãy để cho Giáng sinh trở lại là ngày Thánh lễ.

Biết tính chồng, nên năm ấy tôi không mua áo sơ-mi, áo ấm hay cà-vạt gì cả. Tôi muốn tìm một món quà thật đặc biệt để tặng chồng, Một gợi ý đến với tôi cũng tình cờ. Năm đó đội bóng nhi đồng của con trai tôi, có dịp thi đấu với đội bóng của một Hội Thánh kết nghĩa ở huyện ngoại thành. Lúc đó gần Giáng sinh, thời tiết lạnh giá. Mấy cậu bé ở Huyện với trang phục nghèo nàn, giầy nhiều chiếc há mồm, dường như nếu không có mấy sợi dây giầy giữ lại thì giầy đi đặng giầy, chân đi đặng chân. Hình ảnh thật tương phản khi nhìn vào đội bóng của con tôi. Đứa nào cũng bánh bao trong bộ đồng phục vàng xanh dương, với giầy đá bóng hẵn hoi. Đó là những thứ xa xỉ mà đội bóng Hội Thánh Huyện làm sao sắm nổi. Tất nhiên đội bóng của con tôi thắng đậm. Những cậu bé Hội Thánh Huyện ra về trong hậm hực. Chồng tôi ngồi cạnh tôi trên khán đài lắc đầu: “Anh ước gì mấy đứa nhỏ ở Huyện thắng được một hai quả. Chúng nó có khả năng, nhưng thua thế này thì chúng nó xuống tinh thần hết.”

Anh Xuân yêu trẻ con, anh hiểu chúng. Anh đã từng trải qua một tuổi thơ đầy thiếu thốn, vì không đủ tiền sắm giầy đã từng mang guốc mộc đi học, chịu đựng những cái nhìn chế giễu của bạn bè. Chính lúc ấy món quà Giáng sinh thành

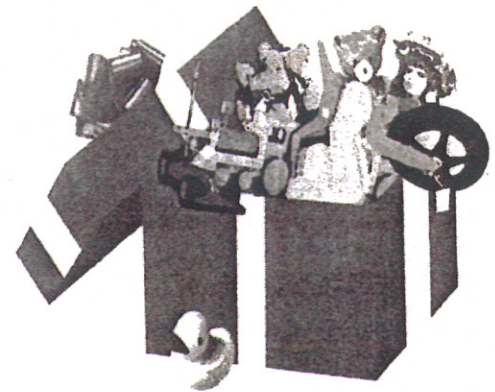
hình trong đầu tôi. Chiều hôm ấy tôi ra cửa hàng thể thao mua những bộ đồng phục thi đấu và những đôi giầy dùng cho bóng đá, rồi gòitặng đội bóng Hội Thánh huyện, nhưng không nêu tên. Đêm trước lễ Giáng sinh tôi để chiếc phong bì trên cây thông giữa những cành lá trang hoàng xinh xắn, ánh đèn nhấp nháy. Nội dung bên trong báo cho chồng biết tôi đã nhân danh anh làm gì cho đội bóng Hội Thánh kết nghĩa. Mong anh nhận như là món quà tôi tặng anh mùa Giáng sinh năm nay.

Nụ cười của anh rạng rỡ và đầy ý nghĩa đối với tôi năm ấy và những năm tiếp theo. Vì mỗi năm tôi lại làm theo truyền thống – năm nay dất những em khuyết tật đi Công viên Nước, năm sau gòimột số tiền yểm trợ hai cụ già bị bão lụt trôi mất nhà trước Giáng sinh. Và cứ thế. Chiếc phong bì trở thành điểm nhấn của mùa Giáng sinh trong gia đình tôi. Nó là món quà được mở cuối cùng. Các con tôi bỏ qua một bên những món quà Giáng sinh của chúng, đến háo hức chờ mở phong bì, xem nội dung.

Các con tôi lớn lên, những món quà dành cho chúng cũng thực tế hơn, tuy nhiên chiếc phong bì vẫn giữ nguyên tính hấp dẫn.

Câu chuyện không dừng ở đó. Chồng tôi mất năm ngoài vì đột quỵ. Giáng sinh đến gần, nhưng tôi không có tâm trạng nào muốn dựng cây Giáng sinh lên nữa khi niềm vui, niềm an ủi, người yêu quý của tôi không còn. Nhưng rồi cây Giáng sinh lại được dựng lên, chiếc phong bì xuất hiện ở chỗ của nó. Sáng hôm sau có thêm 3 chiếc khác. Các con tôi lặng lẽ đặt mỗi đứa một phong bì dành tặng bố. Truyền thống đã được nhân lên. Một ngày kia rồi sẽ đến lượt các cháu tôi cũng tròn xoe mắt hờ hờ chờ bố chúng mở phong bì để điều bí mật được công bố.

Ước mong ý nguyện của chồng tôi cũng như tinh thần của Lễ Giáng sinh sẽ còn mãi.

LỜI CẦU NGUYỆN ĐÊM GIÁNG SINH

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem,
Năm xưa cha mẹ phần xác của Ngài
không tìm được chỗ trọ, Chúng con
cầu thay cho những người không có
mái nhà để trú thân.

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem, năm xưa
Ngài vui lòng hạ sinh trong chuồng chiên,
chúng con cầu thay cho những người đang
sống trong nghèo nàn.

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem, năm xưa
Ngài bị con người khước từ chúng con cầu
thay cho những người đang lạc lõng, cô đơn,
tang chế.

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem, năm xưa
Ngài bị Hêrốt tìm giết, chúng con cầu thay
cho những ai đang gặp hiểm nguy, bất bớ.

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem, năm xưa
Ngài phải lánh sang Ai Cập để tỵ nạn, chúng
con cầu thay cho những ai đang sống xa nhà,
xa quê hương.

Lạy Hải nhi Thánh ở Bêlem, năm xưa
Ngài vui lòng ngự trong hình hài một em bé,
xin giúp chúng con nhìn thấy hình ảnh Chúa
trong mỗi con người chúng con gặp gỡ hằng
ngày.

Chúng con cầu xin trong Danh Thánh
Chúa Giê-xu. Amen

Tác giả: David Blanchflower

Sinh Nhật Của Tôi

Như chúng ta đang trong mùa đón mừng ngày Chúa Giê-xu sinh ra, tôi nhớ lại ngày sinh nhật của tôi, ngày mà tôi được sinh vào gia đình của Thượng Đế. Đó là ngày vui nhất trong đời tôi.

Ba tôi thường dẫn tôi đến nhà thờ khi tôi còn nhỏ, nhưng tôi chưa được tái sinh cho đến một buổi chiều ngày thứ ba 3 tháng 3 năm 1970. Tôi còn nhớ đi bằng xe đạp đến nhà thờ ở quê tôi tại thành phố Cần Thơ, Việt-Nam. Tôi bước vào đền thờ và quỳ xuống trên tòa giảng và cầu nguyện với Chúa. Ngày hôm đó tôi tiếp nhận Chúa làm Chúa Cứu Rỗi đời tôi. Chiều hôm ấy bên trong nhà thờ chỉ có tôi và Ông Mục Sư thôi. Nhưng Chúa đã ban cho lòng tôi tràn đầy niềm vui và hạnh phúc mà trước đây tôi chưa hề có.

Suốt 41 năm qua, tôi đã bước đi với Chúa; cuộc đời tôi đã thay đổi và tôi đã được Chúa ban cho rất nhiều ơn phước. Tôi cảm tạ Chúa vì Ba tôi là một Cơ Đốc Nhân và Ba tôi đã hướng dẫn cho gia đình biết về sự Cứu Rỗi. Tôi cảm tạ Chúa vì Ngài đã ban cho tôi sự Cứu Rỗi qua Đức Chúa Giê-xu. Tôi muốn chia sẻ điều đặc biệt này trong cuộc đời của tôi với mọi người bởi vì tôi muốn các bạn cũng nhận được ơn phước của Chúa và được trở nên con cái của Đức Chúa Trời như tôi vậy. Thượng Đế yêu thương chúng ta rất nhiều và Ngài đã ban cho chúng ta Con Một của Ngài là Giê-xu để chịu chết trên thập tự giá vì tội lỗi của chúng ta. Chúng ta là những tội nhân và Chúa muốn chúng ta phải ăn năn để được Ngài ban cho một cuộc sống dư dật. Chúa muốn chúng ta chẳng những có một cuộc sống hạnh phúc, vui thỏa trên cõi đời này, nhưng Ngài cũng muốn chúng ta có một đời sống vĩnh cửu trên Thiên đàng.

" Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. " Giăng 3:16

Nếu bạn có thể nói như tôi với tất cả tấm lòng của mình: *"Lạy Chúa Giê-xu, con là kẻ có tội. Cầu xin Chúa tha thứ những tội lỗi của con. Con biết Chúa đã đến thế gian và chết trên thập tự giá vì tội lỗi của con. Cầu xin Chúa dùng huyết Ngài tẩy sạch lòng con và nhận con làm con của Ngài. Trong danh Chúa Giê-xu Christ, A-men."* Nếu bạn nói những điều này thì tôi tin chắc rằng bạn là con của Đức Chúa Trời. Xin bạn liên lạc với Mục Sư hoặc bất cứ người nào trong nhà thờ của tôi, chúng tôi sẽ giúp bạn cùng đồng hành với Ngài luôn.

Chúc bạn một ngày tràn đầy ơn phước của Chúa và hy vọng sẽ sớm được gặp bạn tại nhà thờ. Nguyện xin tình yêu của Chúa ở trong lòng bạn trong mùa Giáng Sinh này và suốt trong năm.

Ông Trần Văn Hạnh

My Birthday

As we celebrate Jesus' birthday I recall my own birthday, the day I was born into the family of God. It was a very happy day in my life .

My dad took me to Church when I was little but I was not born again until the afternoon of Tuesday, March 3, 1970. I remember driving my bicycle to the Chapel in my hometown of Cantho-Vietnam, I walked in and kneeled. On that day I accepted Jesus as my Lord and Savior. There was no one else there that afternoon only the Pastor and I. God filled my heart with joy and happiness.

For the past 41 years I have walked with Jesus; my life has changed and I have been very blessed. I am so grateful that my dad was a Christian man and taught our family about our Lord. I thank God for the Salvation He has given me through Jesus Christ our Lord.

I want to share this very special moment in my life with every one of you because I want you to be blessed and for you to be a son/daughter of God like I am. God loves you so much and that He sent Jesus, His only begotten son to die on the cross because of our sins. We are sinners and God wants us to repent so that He can give us abundant life. God wants us not only to have a good life on earth, He also wants us to have an Eternal life in heaven.

“ For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life.” John 3:16

If you just say like me with all your heart :

“ Dear Jesus, I know I am a sinner. Please forgive me for whatsoever I have done. I know you came and died for my sins on the cross. Please cleanse me with your blood and accept me as your son. In Jesus' name Amen.” If you just say that I believe you are a son of God. Please contact my Pastor or anyone in our Church, we will help you to walk with God spiritually day after day.

I hope Jesus Christ will be in your heart this Christmas and always. Have a blessed day and hope to see you in Church soon.

Mr. Tran Van Hanh

The Mess and the Messiah – Thế giới hỗn độn và Đấng Cứu Thế

*Dr. R. Solomon**

Thế giới nơi Chúa Jesus sinh ra là một thế giới đầy khốn khổ. Tuổi thọ con người thật ngắn ngủi, họ sống trung bình chỉ khoảng 40 năm. Trên chính trường quốc tế, Rome là tên đế quốc thống trị một vùng rộng lớn. Tuy nhiên thành phố này đã manh nha mầm mống thối nát. Một phần ba người dân thành phố sống trong kiếp nô lệ lầm than. Bọn người giàu thế lực đã no chán và chúng thả sức vẽ ra những trò thể thao đẫm máu và những thú tiêu khiển .

Thời đó, nhiều nơi trên thế giới nằm dưới quyền thống trị của bạo lực. Người giỏi gươm đao mã tấu thì làm bá chủ. Người lắm tiền nhiều của thì thâm tóm thế giới. Dân đen trên phố ngoài đồng kiếm miếng cơm manh áo nhọc nhằn chật vật. Thời đó không ai biết đến chế độ dân chủ, dù rằng Athen cổ đại đã tôn dân chủ làm lý tưởng. Nhiều nơi, cuộc sống diễn ra đúng như lời Thomas Hobbes, nhà triết học Anh thế kỷ 17, đã nói: “Không nghệ thuật, không chữ viết, không xã hội, và tệ nhất là nỗi sợ hãi và nỗi đe dọa rình rập của cái chết thảm khốc. Cuộc sống con người đầy cô độc, nghèo khó, đê tiện, dã man và ngắn ngủi”.

Quả thật nhiều người phải sống kiếp nghèo khổ, đê tiện, dã man và ngắn ngủi. Chắc hẳn những người du mục nghèo đang trông bầy gia súc ngoài đồng trong đêm lạnh xứ Giu-đê gần Bethlehem cũng chịu chung một cảnh ngộ (Luca 2:8-20). Và rồi họ được báo tin về Đấng Cứu Thế sinh ra. Các thiên sứ hiện ra cất cao tiếng hát về vinh quang thiên thượng và hòa bình cho nhân thế. Những người du mục đến Bethlehem và thấy hài nhi nằm trong máng cỏ. Dù cho những người du mục tìm thấy Chúa Jesus nơi chuồng chiên tồi tàn, lòng họ biết hài nhi này hẳn phải rất đặc biệt. Lòng họ tin chắc cảnh bầu trời mờ ra, thiên sứ xuất hiện và lời thiên sứ truyền bảo đều là sự thật.

Có lẽ trong chuồng chiên nghèo hèn những người du mục cảm thấy ấm áp như ở nhà. Sống trong kiếp nghèo khổ, với họ những nơi bần cùng là những nơi quen thuộc. Giá chừng Chúa Jesus sinh ra trong lầu ngà điện ngọc hẳn họ không bao giờ được phép đặt chân đến. Giả như họ có được phép vào cung điện, họ cũng chỉ cảm thấy lúng túng và lạc lõng. Người tham lam sẽ dán mắt vào cửa của xa hoa lộng lẫy mà quên hài nhi mới sinh. Chúa Jesus sinh ra trong chuồng chiên tại một quán trọ đông người, đó là nơi người dân nghèo đơn sơ tìm được sự đồng cảm.

Những người du mục quay về với bầy gia súc và cuộc sống nghèo khổ với một tâm linh mới, họ tôn vinh và ca ngợi Đức Chúa Trời. Có lẽ cuộc sống nghèo khổ

vẫn hoàn nghèo khổ, nhưng con người họ đã hoàn toàn thay đổi.

Ngày nay thế giới đã tiến xa nhiều thế kỷ nhưng nhiều nơi trên thế giới con người vẫn chịu chung một số phận như vậy. Ách nô lệ tồn tại dưới nhiều vỏ bọc khác nhau. Bạo lực hoành hành ở nhiều nơi. Những sự kiện vẫn được quan tâm: vụ đâm tòa nhà thương mại thế giới 11/9/2001, vụ ném bom Bali, bắt cóc con tin ở Mát-xơ-va, vụ bắn tỉa ở Maryland và các sự vụ khác đầy dẫy trên báo chí cảnh tỉnh chúng ta về tình trạng bất an trong thế giới hiện đại. Nhiều người cảm thấy mình đang sống trong một thế giới mong manh và bất ổn.

Dù rằng khoa học và công nghệ đạt nhiều thành tựu, cuộc sống hiện ra lộng lẫy trên các trang tạp chí và dù chúng ta cảm thấy có thể làm chủ cuộc sống của mình, dường như thế giới vẫn đầy hỗn độn. Nếu có một người ngoài hành tinh đến thăm trái đất một tuần, chắc rằng anh ta cũng đi đến cùng một kết luận.

Sứ đồ Giăng đã miêu tả thế gian bằng từ “tối tăm”. Một sứ đồ khác, sứ đồ Phao-lô, miêu tả cuộc sống con người là “không có niềm hy vọng và không có Đức Chúa Trời trong thế gian” (Ê-phê-sô 2:12, BDM). Các trang báo và các bản tin thời sự truyền hình đều cho thấy không có niềm hy vọng và không có Đức Chúa Trời trong thế gian. Thật kinh khủng và đáng sợ!

Chúa Jesus Đấng Cứu Thế bước vào một thế giới hỗn độn. Ngài không sợ sự hỗn độn, Ngài không tránh xa nó. Ngài đã có thể tìm cách cứu chúng ta mà vẫn ngự trên thiên đàng yên ổn. Nhưng Ngài đã giáng thế: “Ngôi Lời đã giáng thế làm người, cư ngụ giữa chúng ta” (Giăng 1:14, BDM). Ngài từ bỏ ngôi vị và mặc lấy kiếp tôi đòi, trở nên yếu đuối, chạm tay người hủi mà không mang găng tay, sống cuộc sống nghèo khổ, không có một nơi gọi là nhà, không có tiền bạc trong người, chịu cảnh vô gia cư. Ngài bị đánh đập tàn nhẫn, bị sỉ nhục và nhạo báng. Ngài bị lột trần và treo trên cây thập tự giữa thanh thiên bạch nhật và chết một cái chết nhục nhã. Ngài biết thế giới con người đầy hỗn mang và bước vào thế giới ấy làm Đấng Cứu Thế.

Khi cùng nhau kỷ niệm lễ Giáng Sinh năm nay, có lẽ chúng ta kỷ niệm trong tâm trạng bi quan và lo lắng vì những sự kiện vẫn diễn ra trên thế giới. Khủng bố, kinh tế bấp bênh, lo lắng về tương lai- tin dữ tràn lan kỷ nguyên này. Thế giới đầy sự hỗn độn.

Chính trong hoàn cảnh này chúng ta phải đón nhận Tin Lành bằng cái nhìn mới. Trong Chúa chúng ta có Đấng Cứu Rỗi. Ngài biết chúng ta đang tự chuốc họa vào mình. Nhìn những tai họa mà không có Đấng Cứu Thế, đời sống chúng ta, chân trời của chúng ta chỉ là tăm tối. Nhưng khi nhìn lên Đấng Cứu Thế chúng ta nhìn thấy ánh sáng trong bóng tối. Giăng tuyên bố: “Ánh

sáng tỏa ra trong bóng tối và bóng tối không khống chế được ánh sáng” (Giăng 1:5). Ước sao chúng ta có thể nhìn thấy ánh sáng trong mùa Giáng Sinh này.

Khi bà Mari, mẹ Chúa Jesus, nhìn và nghe thấy những điều đã xảy ra, bà “ghi khắc những lời ấy và để tâm suy nghiệm” (Luca 2:19). Chúng ta hãy học tập tấm gương bà trong mùa Giáng Sinh năm nay: suy nghiệm, biết ơn Chúa về tình yêu thương mà Ngài không bỏ mặc chúng ta hư mất trong tội lỗi, nhưng đã ban Chúa Cứu Thế để trong Ngài chúng ta có niềm hy vọng. Trong Đấng Cứu Thế chúng ta được chiêm ngưỡng sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và trong Ngài chúng ta được bình an - ngay cả trong thế giới hỗn độn này.

** Mục sư R. Solomon là Hội trưởng Hội thánh Giám lý Singapore . Bài được trích dịch từ “A Feast for the Soul”, xuất bản 2005 tại Singapore.*

***Tác giả của bài này chơi chữ trong tiêu đề . Trong tiếng Anh, chữ “Mess” nghĩa là tình trạng hỗn độn, “Messiah” nghĩa là Chúa Cứu Thế.*

Hội Thánh Tin Lành Việt Nam Houston

Vietnamese Alliance Church of Houston

12343 Old Walters Rd. Houston, TX 77014

Phone: 281-583-8821

Website : www.tinlanhhouston.org

THƯ NGỎ

Kính gửi Quý thân hữu đồng hương Việt Nam,

Trước hết, xin gửi tới Quý vị lời chào trân trọng từ Hội thánh Tin Lành Việt Nam Houston – tiểu bang Texas, Hoa Kỳ.

Với 36 năm lịch sử, Hội thánh Tin Lành Việt Nam Houston là Hội thánh Cơ Đốc lâu đời nhất của cộng đồng người Việt được thành lập tại Houston. Khi Quý Vị đến với Hội thánh chúng tôi, Quý vị sẽ tìm thấy một cộng đồng người Việt nồng ấm và thân thiện. Đó là mục đích thường xuyên của chúng tôi nhằm phản chiếu tình yêu của Thượng Đế và sống xứng đáng cho Chúa Cứu Thế Giê-xu. Chúng tôi hy vọng Quý vị sẽ đến với chúng tôi và gia nhập vào một gia đình tinh thần có ích lợi cho Quý vị.

Chúng tôi xin đưa ra những phương cách khác nhau để Quý vị lựa chọn tham dự, và bởi đó được lớn lên trong mối liên hệ của Quý vị với Thiên Chúa và với cộng đồng người Cơ Đốc Việt Nam, bao gồm :

- Học Kinh Thánh và sinh hoạt nhóm nhỏ cho các lứa tuổi
- Sinh hoạt Thanh niên tươi trẻ và sống động (xử dụng Anh ngữ)
- Sinh hoạt cho Nam giới và Nữ giới

Bên cạnh việc đáp ứng nhu cầu tâm linh cho các thành viên, chúng tôi cũng có những công việc nhằm giúp đỡ cộng đồng người Việt như : tư vấn và giúp đỡ việc học cho người chuẩn bị nhập quốc tịch Mỹ, tư vấn về xin trợ cấp xã hội... Chúng tôi cũng đang chuẩn bị mở lớp dạy đàn piano cho thiếu nhi.

Nếu Quý vị muốn biết cách nào mà Quý vị và gia đình mình có thể tham dự những chương trình trên đây, xin hãy gọi điện thoại, email (tuvan@tinlanhhouston.org), xem website của chúng tôi, hoặc tốt nhất là xin mời Quý vị đến nhà thờ của Hội thánh chúng tôi với các chương trình chính như sau :

- Ngày Chủ Nhật : Sinh hoạt Thanh niên (sử dụng Anh ngữ) từ 9:30 AM; Lễ Thờ phượng chính từ 11:15 AM; Sinh hoạt Thiếu nhi từ 11:15 AM
- Thứ Sáu : Sinh hoạt Gia đình trẻ, Nhóm học Kinh Thánh cho Thanh niên từ 8:00 PM
- Trong tháng 12, nhân dịp Lễ Giáng sinh, chúng tôi có chương trình đặc biệt gồm :
Thánh nhạc , truyền giảng Tin Lành và tiệc thông công vào lúc 7:00 PM Thứ Bảy ngày 24/12/2011 tại nhà thờ Tin Lành Houston – 12343 Old Walters Rd., Houston, TX 77014. Xin hoan nghênh và kính mời Quý vị cùng gia đình đến dự (vào cửa tự do).

Nguyện xin Thiên Chúa ban cho Quý vị được thỏa lòng khi đến với Hội Thánh Tin Lành Việt Nam Houston. *Kính chúc Quý Vị một Mùa Giáng sinh an lành và Năm Mới hạnh phúc bởi Hồng Ân Thiên Chúa !*